

День Перемоги – погляд крізь віки

8-9 ТРАВНЯ
ВЕСЬ СВІТ ВІДЗНАЧАЄ
ЯК ДНІ ПАМ'ЯТІ ТА
ПРИМИРЕННЯ

ЧИ ЗДАТНЕ СУСПІЛЬСТВО КОНСОЛІДУВАТИСЯ І ПРИМИРИТИСЯ?

.08

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Напрями регулювання ринку праці України в умовах глобалізації

У роботі круглого столу взяли участь фахівці ФПУ та членських організацій

.03

АКТУАЛЬНО

КОНЦЕПЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

.04

СОЦПАРТНЕРСТВО

Про практику застосування Закону України «Про організацію роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності»

.07

№ 18–19 (688–689) | 09.05.2013

профспілкові вісті

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

www.psv.org.ua

КОРОТКО

ВІЗИТ | Цього тижня центральною подією в Норвегії став 33-й Конгрес Норвезької конфедерації профспілок, у роботі якого взяли участь делегації з 30 країн, зокрема з України на чолі з Головою Федерації профспілок України Юрієм Куликом.

.02

НАГОРОДЖЕННЯ | Нещодавно у Будинку спілок відбулася урочиста подія – нагородження переможців Всеукраїнського огляду-конкурсу первинних організацій профспілок і Всеукраїнського конкурсу на кращого профспілкового лідера-жінку.

.10

АКЦІЇ | СВЯТО, ЩО ОБ'ЄДНУЄ ВСІХ ТРУДЯЩИХ

ПЕРШОТРАВЕНЬ КРОКУЄ КРАЇНОЮ

ТРАДИЦІЙНО З НАГОДИ ПЕРШОТРАВНЯ ЧИ НЕ В УСІХ КУТОЧКАХ УКРАЇНИ ВІДБУЛИСЯ СВЯТКОВІ ЗАХОДИ ЗА УЧАСТЮ ПРОФСПІЛОК

Початок травня – важливий для багатьох людей. Старше покоління пам'ятає та продовжує традицію першотравневих демонстрацій, присвячених солідарності трудящих.

Молодь залюбки їх підтримує та насолоджується травневими канікулами. Як зустрічали цей день профспілки у різних регіонах країни – у нашому матеріалі.

.12

Олександр Стоян: «Головне для мене – захист інтересів трудової людини»

.06

ЯК ПОЛІПШИТИ НАШУ ГАЗЕТУ?
долучайтеся до обговорення на нашому сайті www.psv.org.ua

ВІЗИТ

ПРОФСПІЛКИ ПРОТИ ЗАХОДІВ ЖОРСТКОЇ ЕКОНОМІЇ

Цього тижня центральною подією в Норвегії став 33-й Конгрес Норвезької конфедерації профспілок.

Як повідомляє департамент міжнародної роботи апарату ФПУ, Конгрес заслухав доповідь голови Конфедерації та звіт ревкомісії, ухвалив Програму дій на наступний період, низку резолюцій, вніс поправки до статуту Конфедерації, обрав її нового голову.

На Конгрес були запрошені й виступили генеральний секретар Міжнародної конфедерації профспілок Шарон Барроу, Генеральний секретар Європейської конфедерації профспілок Бернадетт Сегол, Прем'єр-міністр Норвегії, лідер Норвезької робітничої партії Йенс Столтенберг, міністр закордонних справ Норвегії Еспен Ейде, директор Бюро з питань діяльності трудящих Міжнародного бюро праці Ден Кунніа.

Генеральний секретар МКП Шарон Барроу порушила питання прав профспілок, боротьби МКП проти заходів жорсткої економії, а також поділилася враженнями від участі в першотравневих акціях в Туреччині. Вона назвала Норвегію країною для людей, де життєвий рівень громадян є найвищим пріоритетом уряду.

Генеральний секретар ЄКП Бернадетт Сегол заявила, що профспілки не можуть бути байдужими до долі людей. Вона закликала увітати вибухонебезпечну атмосферу в Греції, Іспанії, Португалії і навіть в Ірландії, відчуті біль і розпач звичайних людей, які позбавлені майбутнього. «Пам'ятайте, – звернулася до делегатів Бернадетт Сегол, – ми називаємо один одного братами й се-

страми». Головною причиною вражаючих успіхів Норвегії вона назвала не нафту й газ, а здатність профспілок організуватися.

До Конгресу звернувся прем'єр-міністр Норвегії Йенс Столтенберг. Лейтмотивом його виступу став заклик до зміцнення соціального діалогу.

У зв'язку з виходом на пенсію колишнього голови Норвезької конфедерації профспілок Конгрес обрав новим головою Герду Крістіансен – віце-президента Конфедерації.

З огляду на активну роль Норвезької конфедерації профспілок у міжнародному профспілковому русі, у роботі Конгресу взяли участь делегації з 30 країн, зокрема з України на чолі з Головою ФПУ Юрієм Куликом.

Під час роботи Конгресу Голова ФПУ мав низку зустрічей із делегаціями та представниками національних профцентрів Австрії, Болгарії, Латвії, Литви, Німеччини, Росії, Румунії, Угорщини і Франції, на яких обговорювалися шляхи зміцнення співробітництва та

поширення координації зусиль щодо захисту прав профспілок на міжнародному рівні.

Голова ФПУ зустрівся з Генеральним секретарем ЄКП, Генеральним секретарем Пан'європейської регіональної ради Бернадетт Сегол. Під час зустрічі Юрій Кулик поінформував її про діяльність ФПУ, стан соціального діалогу в Україні, підготовку до чергової сесії МОП, яка відбудеться у червні цього року в Женеві.

Відбулися також зустрічі з керівниками окремих галузевих профспілок, що є членськими організаціями Норвезької конфедерації профспілок, на яких шлося про налагодження співпраці між обома національними профцентрами на галузевому рівні.

Удруге цього року Голова ФПУ зустрівся з директором Бюро з питань діяльності трудящих Міжнародного бюро праці Деном Кунніа, на його прохання. Під час розмови йшлося про хід реалізації Програми з гідної праці для України на 2012–2015 роки.

ПРИВІТАННЯ

З ПЕРШОТРАВНЕМ І ДНЕМ ПЕРЕМОГИ!

Шановні співчани!

У цей святковий весняний день, наповнений світлими почуттями, ми пов'язуємо з Першотравнем надії на краще майбутнє.

Першотравень – свято для всіх, хто щоденно невтомно працює створює завтрашний день, процвітання і благополуччя нашої держави, забезпечує її продовольчу безпеку. Чесна і самовіддана праця сьогодні – основа успішного розвитку будь-якого суспільства. Люди села заслуговують найщирішої шани й поваги.

З особливою теплотою і повагою вітаю наших ветеранів-аграріїв із великим святом Днем Перемоги. Нехай День Перемоги надихає вас своєю величиною і вірою у торжество добра. Зичу всім спільчанам, вашим рідним і близьким щастя, здоров'я, весняного тепла.

Хай панує мир, злагода і добробут у ваших оселях! Нехай ці чудові свята додадуть вам наснаги й оптимізму, віри у краще майбутнє та впевненості у ваших силах.

Зі святом вас, дорогі браття і сестри!

Ігор СОПЕЛКІН,

голова Профспілки працівників АПК

ЗІ СВЯТОМ!

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Профспілка працівників культури України щиросердно вітає вас із Днем радю.

Ваше свято об'єднує людей різних професій: радіожурналістів, редакторів, звукорежисерів – усіх тих, чия благородна праця забезпечує одне з ключових громадянських прав – право на інформацію. Адже свобода слова, достовірна інформація – це невід'ємні атрибути відкритого демократичного суспільства.

Сучасне життя неможливе без засобів масової комунікації, які ви уособлюєте. Саме вам держава доручила виконувати благородну місію – відкривати світові мудрість, велич і красу української нації, допомагати людям вчасно щодня дізнаватися, чим живе світ.

Ваше правдиве, виважене, професійне слово творить епоху розвитку державності, спонукає кожного до активної життєвої позиції. Дякуючи вам, ми маємо можливість щодня, щохвилини реально відчувати власну причетність до життя своїх міст і сіл, своєї країни і подій у різних куточках нашої планети. Від вашої щоденної копіткої праці залежить наскільки поінформованим і свідомим буде наше суспільство. Засвідчуємо почуття незмінної поваги та глибокої шани за цю найблагороднішу справу й дякуємо за ваші гарячі серця, небайдужість, об'єктивність і патріотизм.

Упевнені, що вас чекають подальші злети, визнання та любов ваших шанувальників – радіослухачів, яким ви допомагали знаходити відповіді на складні запитання та досягати одвічних істини.

Бажаємо всім вам невечірньої енергії та оптимізму, творчого натхнення та подальших успіхів задля розквіту нашої України!

Нехай кожному з вас таланить на всіх діапазонах, а ваші радіохвилі будуть завжди теплими! Живіть довго й щасливо, у здоров'ї, радості, творчості! Від імені Президії ЦК Профспілки

Людмила ПЕРЕЛІГІНА,

голова Профспілки працівників культури України

ОФІЦІЙНО

ЗВЕРНЕННЯ ДО ЗМІ ВІД КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ ЖКГ ТА СФЕРИ ПОСЛУГ

25 квітня п. р. на VI засіданні Ради голів профкомів Київської міської профспілки працівників ЖКГ та сфери послуг основним було питання про роль і місце профспілкових комітетів щодо виконання завдань трудовими колективами підприємств житлово-комунального господарства під час надзвичайної ситуації в місті у березні-квітні 2013 року. На засіданні було погоджено текст Звернення учасників засідання ради голів профкомів до ЗМІ (щодо висвітлення об'єктивності роботи ЖКГ під час надзвичайної ситуації у місті), у якому, зокрема, зазначалося таке:

«Аналізуючи друквані інформаційні матеріали всеукраїнських і київських газет, відео-

роликів телеканалів щодо надзвичайної ситуації, яка створилася у Києві 22–23 березня у зв'язку з рекордною добою кількості снігових опадів за останнє сторіччя, працівники ЖКГ, які є членами галузевої профспілки, висловлюють своє обурення і образи з приводу використання ЗМІ тільки негативних фактів, сенсаційних показів щодо неідеальності на деяких част міста, незадовільного виконання своїх функцій керівниками та рядовими робітниками підприємств ЖКГ. Невже ЗМІ забули чи нехтують своїм призначенням щодо об'єктивного висвітлення позитивних прикладів важкої, не престижної, але необхідної для людей та з любов'ю до свого рідного міста. Саме це й стало за-

рушенням їхніх позитивних результатів у боротьбі з природним стихійним лихом і його наслідками. Профспілкові комітети підприємств у важкі дні негоди активно сприяли цілодобовій роботі своїх працівників організації гарячого харчування, обігріву, відпочинку, забезпеченням спецодягу, контролем за оплатою надурочної роботи та охороною праці. Саме висвітлення таких фактів і можливі подяки чекали комунікаційники за подолання стихійного лиха в стислий термін з боку ЗМІ. Наразі кращі працівники ЖКГ відзначені на рівні підприємств і профспілки галузі. Аналогічні заходи готуються і на рівні КМДА».

рокуючи їхніх позитивних результатів у боротьбі з природним стихійним лихом і його наслідками. Профспілкові комітети підприємств у важкі дні негоди активно сприяли цілодобовій роботі своїх працівників організації гарячого харчування, обігріву, відпочинку, забезпеченням спецодягу, контролем за оплатою надурочної роботи та охороною праці. Саме висвітлення таких фактів і можливі подяки чекали комунікаційники за подолання стихійного лиха в стислий термін з боку ЗМІ. Наразі кращі працівники ЖКГ відзначені на рівні підприємств і профспілки галузі. Аналогічні заходи готуються і на рівні КМДА».

Напрямами регулювання ринку праці України в умовах глобалізації

У Будинку спілок 24 квітня відбувся круглий стіл на тему «Презентація практичних рекомендацій «Ринок праці в умовах глобалізації», у якому взяли участь представники членських організацій і фахівці апарату ФПУ.

Олена ОВЕРЧУК
редактор відділу «ПВ»

«Проведене дослідження «Ринок праці України в умовах глобалізації», що виконане на кафедрі економічної теорії Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, дає змогу сформулювати низку рекомендацій, використання яких сприятиме вдосконаленню політики регулювання вітчизняного ринку праці у відкритій економіці, мінімізації негативних наслідків впливу глобалізації на соціально-трудова сферу», – зазначила Валентина Сандугей, яка презентувала дослідження.

МОБІЛЬНІСТЬ РОБОЧОЇ СИЛИ

Україна поки що тільки починає здійснювати перехід до інформаційного суспільства. У сучасних умовах розвитку економіки є актуальним використання телероботи (дистанційної роботи) в Україні, адже цей вид праці дає змогу підвищувати рівень якості товарів і послуг за рахунок підвищення продуктивності праці. Телеробота також сприяє підвищенню задоволеності робітників своїм робочим місцем і найбільш повній реалізації соціально-особистісних потреб. Упровадження та поширення телероботи в Україні допоможе вирішити чимало економічних, соціальних і транспортних проблем. Також використання телероботи сприятиме залученню до активного життя людей з обмеженими можливостями: інвалідів, людей, які доглядають за хворими та літніми батьками, тощо.

Вивчення міжнародного досвіду створення віртуальних підприємств, ефективного застосування телероботи та його використання на ринку праці України зможе сприяти не лише розширенню національного ринку праці, а й дозволить національній економіці брати активну участь у міжнародному тех-

нічному розподілі праці та найбільш повно використовувати переваги від використання телероботи. Використання телероботи дозволить ефективніше збалансувати попит та пропозицію на ринку праці України, стати українській робочій силі мобільнішою, допомогти знайти роботу або додатковий дохід населенню депресивних регіонів країни.

Ще одним напрямом регулювання впливу глобалізації на вітчизняний ринок праці є забезпечення мобільності вітчизняної робочої сили. Дослідження сучасної міграційної ситуації в Україні дозволяє припустити, що вплив глобалізації на вітчизняний ринок праці є скоріше негативним, аніж позитивним. З метою оптимізації мобільності робочої сили, на думку авторів, варто здійснити регулювання у напрямі вдосконалення міграційної політики та міграційного законодавства, зокрема, необхідним є розроблення такої політики регулювання міграції як в сфері експорту, так і імпорту робочої сили, що забезпечувало б захист національних інтересів України в умовах входження до світового ринку праці. З цієї метою варто використати міжнародний досвід регулювання трудової міграції з урахуванням політики МОП.

ВНУТРІШНЬОДЕРЖАВНА МІГРАЦІЯ

Одним із запропонованих напрямів підвищення мобільності вітчизняної робочої сили та зменшення обсягів зовнішньої трудової міграції є забезпечення умов внутрішньодержавної міграції як альтернативи зовнішній, що може бути здійснене за умов стимулювання розвитку підприємництва, зокрема у реальному секторі економіки; забезпечення можливостей продуктивної зайнятості, прийнятних побутових умов життя, можливості оренди житла, рівного доступу до освіти, інформації, якісного медичного обслуговування мешканців усіх територій України; формування міського і привабливого внутрішнього ринку праці, посилення мотивації до легаль-

Фото Анастасія ЛИСЕНКА

Вплив глобалізації на функціонування ринку праці проявляється через поширення інформаційно-комунікаційних технологій, трудову міграцію робочої сили, іноземне інвестування в економіку України, створення іноземних компаній на території України, участь України в міжнародних організаціях, інтеграцію України у європейський освітній простір. Слід зазначити, що кожен із перелічених проявів впливу глобалізації на український ринок праці має як позитивні, так і негативні наслідки.

ної зайнятості; створення умов для подолання тенденції виїзду висококваліфікованих фахівців за кордон на низькокваліфіковані роботи шляхом розроблення науково обґрунтованого механізму визначення оплати праці, який би передбачав винагороду залежно від посади, здібностей, результатів праці, кваліфікації, забезпечував потреби фахівців і скорочував розрив у оплаті праці порівняно з розвинутими країнами; формування попиту на робочу силу у труднодоступних регіонах країни шляхом створення виробництв, діяльність яких не пов'язана з наявністю природних ресурсів; розвиток соціальної, транспортної та ринкової інфраструктури в регіонах.

Задля мінімізації негативних наслідків іноземного інвестування та діяльності іноземних фірм на території України державна політика має зосереджуватися на створенні й підтримці сприятливого інвестиційного клімату, забезпеченні інвестування коштів у інноваційні види діяльності, стимулюванні іноземних компаній до вибору стратегії поведінки «стратегічного інвестора», зобов'язанні створювати якісно нові робочі місця та впроваджувати передові форми менеджменту та корпоративної культури, оснащувати робочі місця з використанням передових технологій і проводити під-

вищення кваліфікації та перенавчання працівників для роботи з комп'ютерною технікою, у разі придбання інвестором місцевої фірми зобов'язати його зберегти пільги та соціальні гарантії для працівників.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ РОБОЧОЇ СИЛИ

У напрямі підвищення ефективності функціонування ринку праці автори вважають за необхідне підвищувати конкурентоспроможність вітчизняної робочої сили, що в сучасних умовах можливе лише на засадах партнерства держави, бізнесу та працівників.

Одним із напрямів стимулювання створення робочих місць є підвищення конкурентоспроможності продукції вітчизняних товаровиробників на внутрішньому та зовнішніх ринках збуту, відповідно, зростання частки ринку збуту, що належить вітчизняним підприємствам і насамперед тим, що активно сприяють вирішенню проблеми молодіжного безробіття; зростання купівельної спроможності населення України та, відповідно, місткості внутрішнього ринку, обсягів експорту продукції вітчизняних товаровиробників, обсягів державного замовлення на продукцію та послуги вітчизняних підприємств, що активно

сприяють вирішенню проблеми молодіжного безробіття.

У напрямі забезпечення конкурентного рівня заробітної плати слід докорінно змінити погляди на політику у сфері формування заробітної плати; важливим є перехід від фіксованої мінімальної зарплати до нормативної, що має ґрунтуватися не на прожитковому мінімумі, а на затвердженому соціальному стандарті нормального відтворення робочої сили. У приватному секторі відповідальність за дотримання соціального стандарту має покладатися на бізнес, у державному секторі – на державу. Ринкова реформа зарплати має стати не боротьбою з бідністю, а боротьбою за ефективність виробництва. Крім того, принципово важливим є підвищення власне номінальної заробітної плати, а зростання її реального наповнення.

Отже, у напрямі підвищення ефективності функціонування ринку праці в умовах посилення глобалізаційних процесів першочерговим завданням є врахування іноземного досвіду та вироблення власної моделі регулювання українського ринку праці, яка має бути спрямована на захист соціально-трудової сфери від негативних наслідків впливу глобалізації та максимізації вигод від інтеграції до світового ринку праці.

6,5 млн
СТАНОВИТЬ
СУКУПНА КІЛЬКІСТЬ
УКРАЇНСЬКИХ
ЕМІГРАНТІВ,
ЗА ДАНИМИ
МІЖНАРОДНОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ
З
МІГРАЦІЇ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Інформаційна діяльність Федерації професійних спілок України (далі – ФПУ) здійснюється відповідно до чинного законодавства та покликана сприяти ефективному виконанню визначених її Статутом цілей і завдань на період до 2015 року.

Під інформаційною діяльністю ФПУ розуміється проведення комплексу заходів організаційного, видавничого, аналітичного характеру, спрямованих на оперативне висвітлення діяльності ФПУ, її членських організацій через засоби масової інформації та глобальну мережу Інтернет, що сприяють поширенню ідей статутних і програмних документів ФПУ, формуванню позитивного іміджу профспілкового руху, посиленню його позицій у суспільстві.

1.2. Концепція інформаційної діяльності ФПУ (далі – Концепція) є сукупністю офіційних поглядів Федерації професійних спілок України на цілі, пріоритетні завдання, принципи її діяльності, визначає основні напрями роботи в інформаційній сфері та затверджується і контролюється Президією ФПУ.

1.3. Метою реалізації Концепції є сприяння ФПУ, її членським організаціям в ефективному захисті соціально-економічних і трудових прав та інтересів членів профспілок, гармонізації відносин профспілок і суспільства, розвитку співпраці із соціальними партнерами, поширенню ідей профспілкового руху, залученню нових членів до професійних спілок та об'єктивному висвітленню діяльності ФПУ в ЗМІ, створенню сучасної моделі інформаційної роботи профспілкових ЗМІ та формуванню єдиної системи інформаційного забезпечення діяльності профспілок, яка об'єднує зусилля всіх членських організацій.

1.4. Концепція базується на принципах єдності, системності та координації дій у суспільстві, одержання, використання, поширення, зберігання профспілкової інформації, формування за допомогою засобів масової комунікації позитивного іміджу ФПУ, її членських організацій у суспільстві, ідентифікації своїх членів, забезпечення популяризації переваг профспілкового членства. Концепція спрямована на забезпечення постійної присутності ФПУ та її членських організацій у національному інформаційному просторі й за кордоном, підвищення ефективності використання внутрішніх інформаційних ресурсів, їх об'єднання для досягнення поставленої мети.

1.5. Пріоритетними завданнями інформаційної діяльності ФПУ є:

- взаємодія і координація дій ФПУ та її членських організацій у сфері колективних інтересів членів профспілок;
- надання членським організаціям підтримки в проведенні інформаційно-роз'яснювальної роботи, спрямованої на ефективний захист законних прав та інтересів працівників;
- висвітлення діяльності ФПУ, її членських організацій у профспілковій пресі та інших ЗМІ;
- адекватне оперативне реагування на процеси, що відбуваються в соціально-трудовій сфері;
- збір, обробка, узагальнення та аналіз інформації про діяльність профспілок, підготовка відповідних рекомендацій;
- формування іміджу ФПУ як впливового і найчисленнішого в Україні громадського об'єднання, що послідовно обстоює права працівників;
- популяризація переваг профспілкового членства для створення додаткової мотивації вступу до профспілки, всебічна підтримка профспілкових традицій, формування у спільноті почуття причетності до справ своєї організації;
- привернення уваги інституцій громадського суспільства, органів державної влади та місцевого самовряду-

Концепція Інформаційної діяльності Федерації профспілок України

вання до проблем, вирішення яких допомагають профспілки;

- формування у населення стійкого позитивного сприйняття діяльності профспілок, інформаційна підтримка боротьби членів профспілок за соціальні права;

- поширення інформації про діяльність ФПУ, її членських організацій та досягнуті результати, функціонування інститутів соціального партнерства, організацію і проведення колективних протестних дій, їх цілі, завдання і результати;

- інформування профактиву про діяльність профспілкових органів, нові законодавчі акти та дії виконавчої влади, оцінку соціально-економічної ситуації з позицій профспілок;

- популяризація передового досвіду з метою вдосконалення форм і методів профспілкової роботи, вироблення стратегії профспілкового руху;

- проведення інформаційних кампаній на противагу рекламним кампаніям опонентів діяльності ФПУ та її членських організацій;

- інформування громадськості та членів профспілок про участь представників ФПУ у підготовці та прийнятті органами державної влади рішень соціальної спрямованості, проведення консультацій з іншими громадськими організаціями.

1.6. Концепція ФПУ створює додаткові можливості для членів профспілок впливати на діяльність усієї організації, допомагає членським організаціям спрямовувати свої зусилля на більш ефективний захист соціально-економічних прав та інтересів працівників, сприяє запровадженню нової парадиг-

ми розвитку профспілкового руху – від забезпечення процесу діяльності до отримання конкретного результату.

1.7. Концепція передбачає організацію активного спротиву ідеологічним міфам і стереотипам, що застосовуються опонентами у боротьбі з ФПУ, її членськими організаціями та тиражуються ними у ЗМІ й Інтернет-виданнях, а також формування ефективної системи протидії, яка будується на принципах ведення активних контрпропагандистських дій в інформаційній та правовій сферах.

1.8. ФПУ відіграє значну роль у формуванні громадянського суспільства в Україні. Концепція спрямована на інформаційну підтримку профспілкових ініціатив у процесі підготовки й прийняття органами державної влади рішень соціальної спрямованості через комітети Верховної Ради України, урядові комітети, громадські колегії при органах центральної виконавчої влади на державному й регіональному рівнях, органами обласних об'єднань профспілок і місцевими державними адміністраціями.

1.9. Єдина інформаційна діяльність здійснюється через запровадження зон відповідальності на загальнодержавному, галузевому, регіональному й місцевому рівнях відповідними профорганами, навчальними закладами профспілок, редакціями профспілкових засобів масової інформації та інших ЗМІ. Враховуючи розвиток електронних комунікацій, усе більшої уваги потребує робота з Інтернет-виданнями.

1.10. Вимогою часу є запровадження політики єдиних стандартів у сфері інформатизації дія членських організацій ФПУ, яка б передбачала узгодження

проектів на місцях, об'єднання зусиль і коштів.

1.11. Особливого значення набуває популяризація діяльності ФПУ на рівні міжнародних і національних профцентрів, висвітлення їх солідарної підтримки дій ФПУ та її членських організацій.

1.12. Координацію єдиної інформаційної діяльності ФПУ здійснює Інформаційно-аналітичний центр ФПУ.

2. СТВОРЕННЯ ЄДИНОЇ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОФСПІЛОК

2.1. Предметом єдиної системи інформаційного забезпечення діяльності профспілок є скоординована інформаційна робота на основі вироблених єдиних підходів взаємодії із засобами масової інформації. Поширення у ЗМІ відомостей про роботу ФПУ та її членських організацій, взаємодія з іншими організаціями громадянського суспільства, що впливають на формування громадської думки, своєчасне донесення важливої інформації до керівництва ФПУ, забезпечення запитів профспілкових організацій на отримання необхідної інформації.

2.2. Доведення до кожної ланки важливої та достовірної інформації про діяльність ФПУ, її членських організацій, серед профспілкових працівників та активістів, де головним завданням є подолання суб'єктивних причин, через які інформація зупиняється на проміжних ланках, залучення членських організацій до процесу поширення інформації.

2.3. Визначення членськими організаціями відповідальних за інформаційну роботу, у разі необхідності створення

РОЗМОВА З ОЛЕКСАНДРОМ СТОЯНОМ, НАРОДНИМ ДЕПУТАТОМ УКРАЇНИ, ЗАСТУПНИКОМ ГОЛОВИ КОМІТЕТУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАЦІ

Тетяна МОРГУН
оглядач «ПВ»

— Олександр Миколайовичу, Ви відома людина, понад 10 років очолювали Федерацію профспілок України, знаний політик. Ми зустрічаємося напередодні Першотравня і Вашого ювілею, з яким Вас щиро вітає Федерація профспілок України. Це символічно. Тож чим є для Вас День міжнародної солідарності трудящих?

— Святко, що не втрачає сенсу й актуальності. За часів мого перебування на посаді Голови ФПУ спостерігалися спроби неодноразово скасувати святкування 1 і 2 Травня. Я тоді з трибуни Верховної Ради напівжартома сказав: 1 Травня — День солідарності трудящих, і вони демонструють солідарність, його відзначають усі трудівники, а тому, поки я працюю в Парламенті, ці свята відзначатимуться.

— Розкажіть, коли було важче працювати: тоді чи в умовах нинішніх реалій?

— Коли мене обрали Головою ФПУ, великого досвіду профспілкової діяльності я не мав. Але перед цим я очолював профком Донецького університету, згодом у Києві був головою профкому в Інституті підвищення кваліфікації викладачів суспільних наук при університеті ім. Т. Г. Шевченка. І навіть в Адміністрації Президента України Леоніда Кравчука, обіймаючи посаду його радника зі зв'язків із профспілками, створив в апараті профспілку. Тож певні знання все ж були. Однак запрошення від керівництва Федерації профспілок України очолити її виявилось для мене все ж несподіваним. Я вагався, розуміючи, що це різкий поворот у моєму житті. Тим паче, що кандидатур на посаду Голови ФПУ було аж дев'ять чи десять. Але профспілковці в мене повірили і 1992 року на з'їзді обрали Головою ФПУ.

Перше, на що я звернув увагу на новій посаді, — це те, що зовсім не було на той час розроблено законодавчої бази для діяльності профспілок за умов незалежності. Як заявити про себе? Як зробити, щоб із твоєю думкою рахувалися? Це було можливим лише через створення відповідного законодавчого поля. Я вніс пропозицію у профспілкове середовище, яку підтримала Федерація профспілок: потрібні свої депутати у Парламенті. Тож 1994 року я виставив свою кандидатуру на мажоритарному округу у Вінницькій області й у другому турі набрав понад 60% голосів.

Уже як народний депутат я розпочав свою діяльність із напровадження законів, які захищали б права людей праці й

Головне для мене — захист інтересів трудової людини

профспілкові права. Разом із фахівцями апарату ФПУ ми підготували значну кількість законопроектів, які потім ухвалила Верховна Рада. Зокрема, такі важливі закони, як про оплату праці, про порядок вирішення колективних трудових спорів. Вносили зміни та доповнення до законів із урахуванням профспілкової позиції. Поза сумнівом, найбільш дієвим стало те, що я як народний депутат виступив із пропозицією внести до ст. 36 (частина друга) Конституції таке формулювання: «Громадяни мають право на участь у професійних спілках з метою захисту своїх трудових і соціально-економічних прав та інтересів». Доти подібного не було. В Парламенті пройшла також моя пропозиція до Основного Закону на право трудящих проводити страйк для захисту своїх закон-

них прав та інтересів, а також багато інших правових норм. Це вже був великий прорив, з нами почали рахуватися як із вагомою силою, яка є фундаментом будови громадянського суспільства в Україні.

Але я й далі виступав з ініціативами, і у 1999 році було прийнято Закон України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності». За це довелося боротися п'ять років, бо певна категорія депутатів не бажала за нього голосувати (опиралися і профспілки, які не входили до ФПУ, хоча в цьому Законі передбачено їхній захист). Після ухвалення закону ми вже могли сформулювати незалежне правове поле в інтересах національного профспілкового руху. Тобто, за дві мої депутатські каденції, 1994–2000 років, було створено системну повноцінну законодавчу базу.

А це давало змогу профспілкам уже не просити, а вимагати, спираючись на чинне законодавство.

Найтяжчий період — 90-ті роки: руйнувалося все попередне, були спроби знищити профспілки. Газета «Ізвестия» на своїх шпальтах розмістила статтю Президента України Леоніда Кравчука, у якій він дуже негативно висловився про профспілки, охарактеризувавши їх як радянські, застарілі й такі, що треба зруйнувати, тощо. Та мені вдалося переконати його, що профспілки реформуються і їх потрібно навпаки — підтримати. І справді, профспілковці звикли жити в комфортних умовах, а до нових і жорстких умов ще не були готові, зокрема до необхідності боротися за збереження робочих місць, вчасну виплату зарплати, створення профорганізації на підприємствах приватної форми власності тощо.

Починаючи з 1990-го року й надалі ми вдавалися до акцій протесту: пікетування, мітинги, вимоги, страйки. За радянських часів такого не було. Й бути не могло. Згадую 1997-й, коли через багатомісячну затримку зарплати ми провели найпотужнішу за моєї пам'яті акцію протесту — по всій країні. Лише у Києві профспілки вивели на вулиці понад півмільйона людей. І Уряд мусив сісти з нами за стіл переговорів. Склали графік погашення заборгованості й почали виплачувати людям зарплату.

Оскільки доводилося вдаватися до жорстких заходів, траплялися і гоніння, і тиск, і спроби зняти мене. Рятуював лише статус народного депутата України. Мушу з болем сказати, що мене зраджували й представники деяких Центральних комітетів. Зокрема, 2004-го, під тиском Майдану мої колеги абсолютно незаконно, хоч і опустивши голови, проголосували на Президії ФПУ за зняття мене з посади Голови ФПУ.

Але для мене важливі не функціонери, а пересічні члени профспілок — мільйони людей, яких я захищав, які мене підтримували. Тому вирішив, що й надалі співпрацюватиму з профспілками, бо нічого кращого світу ще не придумав, як захист людини праці через профспілки. Тож коли мені запропонували стати на громадських засадах представником профспілок у Верховній Раді, я погодився. Всі пропозиції ФПУ намагаюся реалізувати — окремим законом чи змінами й додатками до закону.

— Стосовно майна Федерації. У чому сутність законопроекту, який Ви внесли на розгляд до Парламенту?

— Коли вже все поділили в державі — фабрики, заводи, по-

дивилися — ще профспілкові санаторії, туристські бази. Тоді розпочали через суди відбирати профспілкову власність. Я побачив, що потрібно законодавчо закріпити профспілкові права на майно, підкреслюю — за всіма профспілками. Вніс зміни до двох статей законопроекту, що передбачають таке закріплення. Безумовно, знову доведеться поборотися, бо знаю настрій деяких депутатів. З іншого боку, є потреба позбутися якоїсь частини майна, котру вже неможливо використовувати, яка не підлягає реставрації. Але кошти від реалізації цієї частини мають спрямувати цілком на призначення на розвиток санаторно-курортного комплексу, який належить зробити сучасним, європейським.

Після того, як я пішов з посади Голови ФПУ, було створено комісію, яка місяць шукала «санаторії Стояна», шукали їх і мої опоненти, та нічого не знайшли. Михайло Волинець де тільки міг звинувачував мене в розкраданні профспілкового майна; я подав до суду, виграв, зажадав, аби він вибачився. Звісно ж, не вибачився...

— Олександр Миколайовичу, які, на Ваш погляд, перспективи Трудового кодексу?

— Чому так довго приймали новий ТК і не прийняли? Профспілки хочуть захистити людей, а роботодавці — не дати їм можливість зробити це повною мірою. Але законопроект влаштував профспілки, бо захищає інтереси людини праці, зокрема відпущено розширює права вступити і гоніння, і тиск, і спроби зняти мене. Рятуював лише статус народного депутата України. Мушу з болем сказати, що мене зраджували й представники деяких Центральних комітетів. Зокрема, 2004-го, під тиском Майдану мої колеги абсолютно незаконно, хоч і опустивши голови, проголосували на Президії ФПУ за зняття мене з посади Голови ФПУ.

Але для мене важливі не функціонери, а пересічні члени профспілок — мільйони людей, яких я захищав, які мене підтримували. Тому вирішив, що й надалі співпрацюватиму з профспілками, бо нічого кращого світу ще не придумав, як захист людини праці через профспілки. Тож коли мені запропонували стати на громадських засадах представником профспілок у Верховній Раді, я погодився. Всі пропозиції ФПУ намагаюся реалізувати — окремим законом чи змінами й додатками до закону.

— Схожі проблеми супроводжують і пенсійну реформу...

— Зрозуміло, що держава змушена реформувати пенсійну систему, тому що сьогодні в нас на одного працівника — 1,3 пенсіонера. Й на збільшенні віку виходу на пенсію наполягав МВФ. А суспільство обурене: ми не жаліємо українських жінок. Але багато хто з них воліє працювати й після досягнення пенсійного віку. Я вніс таку пропозицію — добровільний

вибір віку виходу на пенсію. При цьому жінка має знати, що, за системою, яку ми запропонували, йдучи на пенсію у 60 років, вона матиме не 50%, а 70% середньої зарплати або й більше (залежно від страхового стажу), плюс ще десять мінімальних окладів. Стосовно стажу ми ухвалили рішення, що прив'язуватимемо його до поетапного виходу на пенсію. Окрема тема – дві категорії держслужбовців: ті, які завдяки Юлії Тимошенко мають 17–18 тис. грн зарплати й відповідну пенсію, й ті, хто одержує 1200–1400 грн. Таких, звісно, більшість. Уявляєте розрив між пенсіями перших і других? Ми обмежили найвищий розмір пенсії десятьма прожитковими мінімумами, і, крім того, вважаємо за необхідне підвищити зарплату чиновникам нижчої категорії. Тоді матимемо право сказати: всі пенсіонери виходять на пенсію за трьма критеріями: стаж, заробітна плата, єдина система обчислення відсотка нарахування пенсії. І це буде соціально справедливим.

– З огляду на Ваш досвід, яке напутення могли б сказати молодим профспівковцям?

– Молодим і «середньомолодим» хотів би сказати, що моїм ставленням як політичного діяча, людини, з якою рахуються, завдячую профспівкам. Тут я змужнів, став зрілим. Узагалі це унікальне явище, коли ти зустрічаєшся з людьми, вислуховуєш їх, переконуєшся, що зробив для них щось позитивне, – й люди тобі за це вдячні. Буває нелегко, часто треба мати сміливість, але присвятивши себе роботі у профспівках варто – це дуже добре й почесно.

А профспівковим керівникам побажав би активніше готувати молоду зміну. Вважаю достатніми дві каденції для Голови ФПУ і дві-три – для Голови ЦК. Щоб молоді не «перегоріли», поки дочекаються. Не побоюєся сказати, що треба б запровадити віковий ценз на посаду керівника ЦК, Голови Федерації. І нас, народних депутатів України. Вірю в досвід і можливості Юрія Миколайовича Кулика, й мені дуже хотілося б, аби ті, від кого залежить його робота, надавали йому всебічну підтримку.

ЗАКОН ДЛЯ РОБОТОДАВЦЯ

У Комітеті Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці відбувся круглий стіл «Про практику застосування Закону України «Про організацію роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності» від 22.06.2012 № 5026-У1». У заході взяли участь народні депутати України, члени НТСП – представники всеукраїнських об'єднань профспілок, роботодавців, міністерств і відомств, громадських організацій, а також науковці, працівники ЗМІ. Вів засідання голова Комітету ВР з питань соціальної політики та праці Петро Цибенко.

Фото Юлії КАПУШЧЕНКО

Тетяна МОРГУН
оглядач «ПВ»

РОБОТОДАВЕЦЬ І ЗАКОН. ЩО ПЕРВІСНІШЕ?

Згаданий закон багато що передбачив: правове регулювання засад створення, реєстрації, діяльності організацій роботодавців, їх об'єднань, визначення їх статусу та організаційно-правових форм, унормування участі в соціальному діалозі, у сфері освіти, профнавчання, представництва й захисту інтересів своїх членів, а також – внесення змін до деяких законів України задля приведення їх у відповідність із цим законом. Але навіть визначення терміна «роботодавець» (ст. 1) не відповідає сучасному й усталеному, декларованому в інших законах України, прирізом «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» чи з питань загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Народний депутат Андрій Павловський наголосив, що «закон ухвалювався поспіхом; деякі його норми не узгоджені з іншими законами України, а статті – між собою». Таку заяву підтверджує хоча б той факт, що під час підготовки до розгляду законопроект не подавався до Головного юридичного управління, фахівці текст не аналізували.

Зокрема, Закон визначає організацію роботодавців (об'єднання їх організацій) як «неприбуткову», що суперечить ЗУ «Про громадські об'єднання»; з одного боку, в документі є ст. 12, де серед іншого сказано, що репрезентативні організаційні роботодавців, їх об'єднання утворюють спільний представницький орган, який «забезпечує проведення заходів у рамках соціального діалогу на відповідному

рівні», а з іншого боку, цей припис не узгоджується із положеннями ЗУ «Про соціальний діалог», який не передбачає утворення СПО роботодавців для участі в соціалізації та укладенні угод «на відповідному рівні».

Таким чином, закон «Про організацію роботодавців...» вимагає не лише власного, а й взаємного коригування низки різних нормотворчих документів. До того ж як оминуть людський фактор, хоча б у царині укладення колективних договорів? Хіба не відомі десятки (якщо не сотні) випадків, коли роботодавець, ігноруючи не лише чинні закони, зокрема профспівковий, а й узагалі людські, моральні закони, нав'язує «своїй» профорганізації становище слухняної жертви? Принагідно: в рекомендаціях цього круглого столу зазначено, що кількість укладених колективних угод останнім часом відчутно зменшилася і «найменше охоплено колективними договорами ті галузі, де працівники більшою мірою залежать від роботодавця стосовно умов оплати праці». Народний депутат Людмила Денисова поінформувала, що торік лише десята частина роботодавців узяла участь у підписанні галузевих угод, а Національна служба посередництва й примирення провела 1900 примирних процедур.

Першого заступника Голови СПО роботодавців Олексія Мірошниченка хвилює, що ст. 21 Закону, що розглядається, декларуючи повноваження роботодавців щодо представництва й захисту інтересів своїх членів під час здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, водночас суперечить чинному Закону України «Про основні засади державного нагляду...». А торкнувшись розбіжностей стосовно окремих поло-

жень Генеральної угоди, промовець зауважив: «Ми – люди соціально відповідальні й не можемо в умовах кризи взяти на себе зобов'язання стосовно підвищення заробітної плати. Це спровокує подальшу заборгованість». Олексій Мірошниченко та деякі інші учасники круглого столу говорили також про необхідність створення галузевих рад роботодавців.

Серйозне питання – повноваження організацій роботодавців та їхніх об'єднань у сфері вищої, професійно-технічної освіти, зокрема участь у розробленні державних стандартів освіти, формуванні та розміщенні державного замовлення на підготовку спеціалістів, контрольованні здобутих знань (ст. 26). Знову ж таки: Закон урочкує всі очевидні потреби в цьому питанні, однак зміни, що нині вносяться до законів України «Про вищу освіту», «Про професійно-технічну освіту», не відповідають приписам зазначеної ст. 26, а також містять визначення поняття «професійний стандарт», що не є предметом законодавчого регулювання стосовно організацій роботодавців. При цьому голова Комітету ВР з питань науки і освіти Лілія Гришневич і перший заступник міністра освіти й науки України Євген Сулима говорили про розрив між запитом на ринку праці та кількістю (і якістю) підготовлених фахівців, хибність наявної системи держзамовлень. Країні бракує кваліфікованих робітників, а люди з вищою освітою не можуть працевлаштуватися. Крім того, народний депутат зауважила, що проведення виробничої практики на підприємствах є нездовільним і потребує законодавчого врегулювання.

ПОЗИЦІЯ ПРОФСПІЛОК

На думку голови профспілки працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України Василя Андреева, що хоч ст. 1 Закону в поняття «роботодавець» вкладає необхідність

Закон узагалі не згадує про такі завдання роботодавців, як сприяння піднесенню якості трудового потенціалу, створення гідних умов праці, належна зарплата, котра забезпечила б трудівникові гідне життя.

факту саме трудових відносин із фізичними особами, дали цей принцип у Законі відсутній – і у визначенні статусу організації чи об'єднання роботодавців, і в переліку документів та відомостей, необхідних для створення організації роботодавців, і в процедурі соціального діалогу.

Чому це важливо? Галузь будівництва вже давно відійшла від гідної зайнятості. За п'ять років кількість офіційно зайнятих працівників скоротилася з 750 до 350 тисяч осіб. Людей здебільшого наймають на виконання конкретного проєкту й часто-густо не за трудовими договорами, а за так званими цивільно-правовими угодами. Отже, організація роботодавців нібито існує, як, скажімо, Всеукраїнське об'єднання організацій роботодавців у галузі будівництва, проєкування та архітектури, яке зареєстроване й має свідоцтво про репрезентативність. Але є підприємства на місцях, де лише директор і бухгалтер. Вони мають право на представництво своїх інтересів, проте сукупність таких підприємств – не організація роботодавців, бо трудові відносини як таких немає, а фактично організація підприємств.

Далі молодий профлідер акцентував, що на практиці закон не реалізується в частині основних завдань роботодавців щодо участі в колективних переговорах, особливо на галузевому рівні: з 95 галузевих угод, чинних на цей час, лише вісім укладено з організаціями роботодавців. А цюгоріч укладено лише дві галузеві угоди, що, на думку профспілок, свідчить про блокування колективного процесу на галузевому рівні з боку організацій роботодавців.

Стосовно повноважень організації роботодавців у здійсненні державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, то профспілки наполягають, як зауважив Василь Андреев, аби в рамках боротьби із надмірними перевірками з боку органів контролю не порушувалося міжнародне законодавство – конвенції МОП, імплементовані в національне законодавство. Йдеться про незалежне право інспекції праці будь-коли відвідувати будь-яке підприємство без попередження – з метою захисту життя, здоров'я і прав працівників, перевіряти дотримання законодавства про працю, особливо про охорону праці.

КОРОТКІ ПІДСУМКИ

2013-й оголошено Роком боротьби профспілок проти нелегальної зайнятості та «тіньової» виплати заробітної плати. Добре слово про активну позицію всеукраїнських профспілок сказала присутня на засіданні міністр соціальної політики України Наталія Королевська: певних успіхів у соціально-трудових відносинах досягнуто саме завдяки їхнім зусиллям.

За результатами обговорення учасники круглого столу ухвалили відповідні рекомендації, запропонувавши Кабінету Міністрів разом із сторонами соціального діалогу розробити й подати на розгляд Верховної Ради законопроект про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання питань, котрі на сьогодні ще перешкоджають належній реалізації Закону України «Про організацію роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності».

З 750 до 350 тис. осіб
ЗМЕНШИЛАСЯ ЗА П'ЯТЬ РОКІВ КІЛЬКІСТЬ ОФІЦІЙНО ЗАЙНЯТИХ БУДІВЕЛЬНИКІВ

Paica
Чирваоглядач «ПВ»
chirva@bigmir.net

День Перемоги – погляд крізь віки

9 травня Україна відзначатиме 68-й День Перемоги. В усьому світі дивуються: чому лише пострадянські держави, та й то не всі, продовжують святкувати саме День Перемоги, а не День пам'яті та примирення? Питання не зовсім риторичне. Проблема полягає у тому, що нинішні покоління не мають жодного уявлення, що саме вони святкують 9 травня щороку. Перемогу над Німеччиною, котра у Євросоюзі, куди ми так прагнемо, утримує лідерство? Здолання фашистської чуми? Але ж не можна, переконують історики, понад сім десятиліть святкувати перемогу над тим, чого вже немає. Однак думки з цього приводу в українському суспільстві діаметрально різняться.

ПАРАД, СТО ГРАМІВ І ЛОЖКА КАШІ

Ідея офіційно відзначати День Перемоги в Радянському Союзі належить зовсім не Сталіну, як іноді помилково вважають. Її втілили в життя через двадцять років після травня 1945 року за часів Леоніда Брежнєва. Указом Президії Верховної Ради 9 травня проголосили державним святом і вихідним днем. Його помпезне святкування з великими військовими парадми й патріотичною патетикою було покликане відродити «велику перемогу радянського народу».

Радянську практику відзначати 9 Травня підхопили країни соціалістичного табору. Так, у Чехословаччині запровадили День визволення країни Радянською армією, святкування якого супроводжувалося численними подяками на адресу СРСР за визволення чехів і словаків від нацистського гніту. У Східній Німеччині з 1975-го до кінця існування НДР відзначали за ра-

дянською традицією День Перемоги замість Дня визволення, який до цього вшановували 8 травня. Виходило, що німці святкували перемогу самих над собою.

Країни колишнього соціалістичного блоку після демократичних перетворень на початку 1990-х дуже швидко відмовилися від радянського трактування завершення війни з Гітлером. Приміром, Чехословаччина у 1990-му змінила попередню патетичну щодо СРСР назву свята на нейтральну – День визволення від фашизму, а наступного року перенесла його на 8 травня, як прийнято у Західній і Центральній Європі. І відмовилася від проведення грандіозних військових парадів, обмежившись символічним покладанням квітів до могил і меморіалів жертв Другої світової війни.

Події 90-х на Україну вплинули мало. Ідеологічний багаж 9 Травня залишився невід'ємною частиною урочистих заходів з нагоди Дня Перемоги. Традиційний парад, «фронтіві» сто грамів, польова каша в алюмінієвих котелках. Зачерпнути ложку традиційного варива під об'єктивами телекамери мали за честь найвищі військові й цивільні чини України. Спробу Віктора Ющенка вмонтувати «національно-державницький» компонент у відзначення свята – «Наша перемога – це свято української державності» забули, щойно прогрімів останній залп святкового салюту.

Незважаючи на те, хто запровадив «День Перемоги», відкритим залишається запитання – а яку і чию перемогу святкувати саме 9 травня? Акт про капітуляцію нацистської Німеччини був підписаний за київським часом 8 травня о 23.43 (за московським – це на годину пізніше, вже 9 травня). Друга світова війна формально завершилася 2 вересня. А українці ще довго воювали...

От і виходить, що святкуємо День Перемоги залежно від того, яка політична система влаштує. Бо перемогу виборюють солдати, а політичним вигрешем чи програшем користуються політики. І вітчизняні – не виняток.

Коли незадовго до свята 9 Травня було ухвалено рішення про використання червоного прапора як офіційного символу Перемоги, чимало освічених людей в Україні, передусім історики, політологи, експерти, практично одноставно спрогнозували абсолютно непередбачувані наслідки такого рішення. Їхні прогнози реалізувалися в найбрутальнішій і найгіршій формі. Дивно, проте, що наслідки настільки нерозумного, явно не сприятливого для консолідації країни рішення, не виявилися очевидними із самого початку для політичних сил, які із завязістю, гідною кращого використання, втілювали в життя подібні ініціативи.

ПО ТОЙ БІК КОРДОНУ

Офіційно на Заході завершення Другої світової війни називають Днем пам'яті та примирення, його запровадила Організація Об'єднаних Націй. На державному рівні жертв війни згадують у Франції, Чехії, Польщі, Норвегії та Литві. У багатьох країнах День перемоги над фашизмом відзначають 8 травня, а в країнах Британської співдружності – 7 травня. У Нідерландах визволення від німецьких загарбників відзначають 5 травня. У США це свято називається Victory in Europe Day (День Перемоги в Європі). Практично весь цивілізований світ відзначає 8 та 9 травня як Дні пам'яті та примирення.

Цього року пропозиція припинити офіційне святкування Дня Перемоги

83% українців назвали улюбленим офіційним святом Великдень. Про це свідчать дані соціологічного опитування, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології. Далі йдуть Новий рік – 81%, Різдво – 79%, 8 Березня – 49%, День Перемоги – 40%, Трійця – 36%.

Депутати Львівської міськради ухвалили рішення, відповідно до якого 8 травня відзначатиметься День скорботи. Також у місті заборонено червоні стяги, що символізують перемогу у Великій Вітчизняній війні. Це рішення спричинило обурення з боку представників парламентської більшості, зокрема комуністів. Тож не виключено, що у травневі свята у Львові знову виявяться неспокійно.

Свято Перемоги відзначатиметься доти, доки в країні буде живий хоча б один ветеран

пролунала з Молдови. Депутати парламенту пояснюють це «європейськими прагненнями Молдови». І нікого це не бентежить, жодних особливих збурень у Молдові не спостерігається. В Узбекистані ще з 1999 року 9 травня має назву День Пам'яті та Почестей.

На наших вітчизняних теренах ідея відзначати День пам'яті та примирення тільки-но набирає обертів. Політологи радять підходити до теми зважено і обережно. Слід ретельно вивчити думки пересічних українців, проаналізувати настрої суспільства. Адже вони надто полярні, а тема вкрай делікатна. Партія ВО «Свобода» з часом планує скасувати святкування Дня Перемоги в Україні. Про це заявив народний депутат від «Свободи» Андрій Глєнко. За його словами, історична правда має рано чи пізно восторжествувати.

«Може, не відразу, але з часом. Для мене 9 травня – це день пам'яті насамперед. День пам'яті тих десятків мільйонів

людей, серед яких було дуже багато українців, які стали жертвами цієї божевілляної м'ясорубки. Причому м'ясорубки, у якій насправді наших інтересів не було ні з тієї, ні з іншої сторони. Українці просто виявилися гарматним м'ясом. Що в цій ситуації святкувати?» – зазначив він.

У свою чергу, керівництво українського уряду не погоджується з такою позицією. Прем'єр-міністр Микола Азаров вважає, що будь-яке намагання перейменувати День Перемоги – це образа пам'яті антифашистів, воїнів-союзників. Прем'єр побоюється, що це спровокує в країні нетерпимість і ворожнечу. Політологи радять спершу провести ґрунтовні соціологічні опитування, аби з'ясувати думку народу з цього приводу. За вже проведеними дослідженнями виявилось, що 34% опитаних виступають за те, аби 9 травня Україна відзначала День Європи. Бо сьогодні він реально є символом миру та єднання. Це той день, коли всі

європейці, незалежно від своєї національності та громадянства, відчувають себе вільними у спільному «європейському домі». Це день, коли всі європейці віддають шану своїм спільним цінностям. То хіба ми не європейська держава?

ПАМ'ЯТЬ І ПРИМИРЕННЯ ПОТРІБНІ НАМ САМИМ

Треба змістити акцент – з перемоги на пам'ять, вважають помірковані люди. Лише тоді у суспільстві зменшиться так звана соціальна напруга, очиститься пам'ять, а молодь почне усвідомлювати й сприймати спільні європейські цінності.

Голова Співки офіцерів України, полковник запасу В'ячеслав Білоус зазначає: «Будь-яка війна завершується миром, і якщо в Севастополі українці поставили хрест примирення між воїнами Радянської армії та Вермахту, то настав час ши-

рокого й глибокого мирного діалогу між братами всередині країни. Примирення найбільше потрібне для наших дітей і онуків, заради миру та стабільності».

Справді, у своїх серцях українці простили німців, японців, поляків, простили практично всіх, хто був на іншому боці окопів. Не встигли чи не забажали простити тільки самих себе. Бо ветерани ВВВ не примирилися з ветеранами УПА. Скільки б не закликали їх політики подати один одному руку, не перекладати цю проблему на нащадків, справа рухається надто повільно. Можливість примирення поки що майже віртуальна.

За словами ветеранів УПА, немає жодного антагонізму між ними та ветеранами Червоної армії. Колишній боєць УПА Мирослав Симчич вважає, що штучну напругу створюють «так звані герої, які були в КДБ і каральних структурах, які нас били. З ними у нас антагонізм залишиться, доки будемо живі».

Відомий політик Ігор Юхновський переконаний, що війни роблять не солдати, а політики. «Солдат мав виконувати накази й бути вірним присязі. До того ж гасла УПА були тоді доволі логічними й близькими нашому народу. Люди ненавиділи як фашистів, так і «енкаведистів», а разом із ними й радянську владу. Отже, і в тих, хто воював у радянських військах, і в тих, хто служив в УПА, була своя правда. І якщо ми тепер живемо в одній державі, то всі минулі образи повинні забути».

Українці, які воювали в Червоній армії, воювали за визволення від німецької окупації. Українці, які воювали в німецькій армії, воювали за визволення від більшовицької окупації. Українці, які воювали в УПА, воювали і проти тих, і проти інших – за незалежну Україну. І тому кожен із них має свою пам'ять про Другу світову війну чи Велику Вітчизняну війну. Кожен має схилитися до «нульового варіанта». Тільки тоді люди, котрі стільки років ворогували один з одним, нарешті потиснуть руки і, ймовірно, стануть побратимами. Рецепт примирення простий: знати й пам'ятати свою історію. Головне, аби в українців було бажання цим рецептом скористатися.

НОВА СПІЛЬНОТА – НА ПОПЕЛИЩІ ВІЙНИ

9 ТРАВНЯ 1950 року європейці скористалися історичним шансом покінчити зі старими чварами й розпочати об'єднання народів навколо спільних цінностей цивілізації. Саме цього дня міністр закордонних справ Франції Роберт Шуман представив усьому світові власне бачення майбутнього єдиної Європи – ключ до миру та добробуту на континенті. Це сталося тоді, коли люди ще не позбулися травм минулої війни, а Європа стояла на порозі третього світової. Цей шанс побачили видатні політики

Шарль де Голль, Уїнстон Черчилль, Конрад Аденауер. Вони заклали основи майбутньої демократичної Європи, відкритої для всіх без винятку європейських націй. Трохи згодом вирішили заснувати цей день як День Європи. Даремне деякі політики стверджують, що цей день «видали» на противагу Дню Перемоги. Це свято – нагадування про сміливу мрію, яка стала реальністю.

Для нас, українців, це свято – символ спільних цінностей, стандартів та історії всіх націй європейського континенту. Те, що ми відзначаємо його

не 9 травня, як уся європейська спільнота, а трохи пізніше, може виправити майбутню історію держави. Бо інтеграція в Європейський Союз залишається безумовним пріоритетом державного розвитку та зовнішньої політики. Вороття у минуле немає. Українці переконані, що тільки високі європейські стандарти дадуть можливість жити достойно, вільно й заможливо. Вони надійно захищають свободу та безпеку народів. Ми на власні очі бачимо успіхи наших сусідів і сподіваємося, що й нам під силу досягти таких самих результатів і

зробити крок назустріч розквітту. Чимало українців не проти, аби 8 травня, як в усьому світі, вшанувати пам'ять загиблих у Другій світовій війні, схилити голови на знак пошани до кожного воїна, який віддав своє життя, свідомо захищаючи українську землю від окупантів. А вже наступного дня – 9 травня – згадати, що ми – європейці, тож вітати всіх українців, погляди яких звернені до Європи, до європейських соціальних стандартів. Ті, хто віддав своє життя за світле майбутнє своїх нащадків, безперечно, були б не проти.

На профспілковому п'єдесталі

Олена ОВЕРЧУК
редактор відділу «ПВ»
Фото Кирила ЛАТИШЕВА

Нещодавно, 23 квітня, у Будинку спілок відбулася урочиста подія – нагородження переможців Всеукраїнського огляду-конкурсу первинних організацій профспілок і Всеукраїнського конкурсу на кращого профспілкового лідера-жінку. Нагороди вручав Голова Федерації професійних спілок України Юрій Кулик.

Метою конкурсів є активізація діяльності первинних профспілкових організацій для забезпечення належного рівня внутрішньоспілкової та організаційної роботи у захисті трудових і соціально-економічних прав та інтересів найманих працівників, посилення мотивації профспілкового членства, узагальнення та поширення досвіду роботи.

Серед первинних профорганізацій Профспілки трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості України перемогла первинна профспілкова організація проммайданчика «Миколаївський глиноземний завод». Голова первинної профспілкової організації Олександр Чередніченко отримав нагороду ФПУ (вручалася вперше) – нагрудний знак ФПУ «Профспілкова звитяга» № 1. Очолована ним первинна профспілкова організація вирішує питання виробничого й соціально-економічного розвитку підприємств, поліпшення умов праці, виплати заробітної плати, постійно здійснює контроль за охороною праці на підприємстві. Протягом минулого року працівники повною мірою забезпечувалися спеодягом, засобами індивідуального захисту. Первинка бере активну участь у житті підприємства й трудового колективу. Пропозиції профкомом враховуються.

Олександр Чередніченко, голова первинної організації Профспілки трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості України проммайданчика «Миколаївський глиноземний завод»:
– Хочу висловити подяку Президії Федерації профспілок України, Президії Централь-

ного комітету профспілки трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості України за високу оцінку нашої праці. Приємно одержувати таку високу оцінку в період непростий як для України, так і світу. З 2009-го по сьогодні ми зберегли чисельність працюючих на промислових майданчиках. Вважамо, що параметри, які встановлюються Генеральною і галузевою угодами, позитивно впливають на роботу адміністрації нашого підприємства та стимулюють її.

Первинна профспілкова організація ПАТ «Глорія Джинс», м. Луганськ була відзначена серед первинних профорганізацій Профспілки працівників текстильної та легкої промисловості України. Первинка плідно працює над збереженням мотивації та зростанням профспілкового членства. У тісному контакті з керівництвом підприємства вирішує соціально-економічні питання колективу щодо забезпечення працівників робочими місяцями, вчасної виплати заробітної

плати, дотримання вимог з охорони праці та поліпшення її умов, профілактики захворюваності та оздоровлення членів профспілки.

Упродовж останніх двох років на підприємстві не зареєстровано жодного випадку виробничого травматизму. Всі працівники своєчасно та повною мірою забезпечуються засобами індивідуальної гігієни. Профком активно проводить роботу з організації оздоровлення членів профспілки та їхніх дітей. Одним із важливих напрямів роботи є організація культурно-масових заходів. Уже стало доброю традицією в колективі організувати та святкувати новорічні свята, 8 Березня, День Перемоги тощо.

Тамара Власенко, голова первинної профспілкової організації ПАТ «Глорія Джинс»:
– Хочу від усієї душі подякувати Федерації профспілок за оцінку нашої праці. Щиро дякую за те,

що у такій важкій для галузі час була оцінена праця 3,5 тис. працівників нашого підприємства, 3 тис. із яких – жінки-трудівниці, які встигають не лише плідно та якісно працювати, а й брати активну участь у житті підприємства та профспілки, у спортивних змаганнях, туристичних поїздках, які ми організуємо.

Ольга Чабанюк, голова первинної профспілкової організації студентів та аспірантів ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана», м. Київ, перший студентський Президент України, радник Прем'єр-міністра України, була визнана однією з переможниць Всеукраїнського огляду-конкурсу на кращого профспілкового лідера-жінку у номінації «Краща молода жінка (віком до 35 років) – лідер первинної профспілкової організації»:

– Наша організація цікава тим, що у нас стовідсоткове членство. Починаємо працювати зі студентами ще відтоді, як вони стають абітурієнтами. Наші активісти у переважній більшості є відмінниками. Адже людина, яка організована, – організована в усьому. Вони встигають і навчатися, і проводити чимало заходів. Зокрема таких, як фестиваль «Осінь казка» для студентів-першокурсників, аби ті згуртувалися й проявили себе. З першого курсу намагаємося виховати у них лідерські якості, корпоративну культуру. Зараз у нас проходить фестиваль «БУМ» (беніфіс університетської молоді),

у якому задіяні всі курси. Розробляємо багато методичної літератури. Зокрема, щороку випускаємо «Щоденник профгрупорга». Наша профорганізація входить до складу Профспілки працівників освіти і науки міста Києва і є членом Студентської профспілкової асоціації столиці. Наші студенти можуть розраховувати на те, що наша організація гідно представлятиме й обстоюватиме права та інтереси кожного перед адміністрацією факультету й університету, органами державної влади та місцевого самоврядування, а також перед іншими об'єднаннями громадян.

У номінації «Краща жінка-лідер первинної профспілкової організації» Всеукраїнського конкурсу на кращого профспілкового лідера-жінку однією з переможниць стала **Леся Гусак, голова первинної профорганізації ПАТ «Миколаївцемент», Львівська область:**

– Я хочу подякувати Федерації профспілок України та Юрію Кулику особисто за повагу до жінки. Нагорода, яку нам сьогодні вручили, надаватиме нам на снаги, сили та впевненості у своїх діях і стимулюватиме, щоб і в майбутньому стояти на захисті людини праці. Були у нас проблеми, але ми відстояли, всі виплати відстояли й наразі все у нас нормально. З 1984 року я на заводі. Дуже давно і у профорганізації, а з 2008 року очолюю її. Зараз нас 540 осіб. Усіх людей знаю в обличчя. Легше працювати, коли знаєш людей, їхні потреби, їхні проблеми.

РОБОЧИЙ ЧАС | ГАРАНТІЇ ТА КОМПЕНСАЦІЇ

ЧАС ДЛЯ ПОШУКУ НОВОЇ ВАКАНСІЇ

? Чи передбачає законодавство надання вільних від роботи годин працівникові, посаду якого скорочують, для пошуку роботи? Як роботодавець має оплачувати ці години?

Чинне законодавство України про працю не містить норм, які б передбачали надання вільних від роботи годин для пошуку роботи працівникові, якого попереджено про розірвання трудового договору у зв'язку зі змінами в організації виробництва і праці, в тому числі ліквідації, реорганізації, банкрутства або перепрофілювання підприємства, установи, організації, скорочення чисельності або штату працівників (пункт 1 стаття 40 Кодексу законів про працю України).

Разом із тим відповідно до статті 9-1 КЗпП України підприємства, установи, організації в межах своїх повноважень і за рахунок власних коштів можуть встановлювати додаткові трудові та соціально-побутові пільги для працівників. Зазвичай такі пільги встановлюються у колективному договорі, який укладається та діє на підприємстві, в установі, організації.

Правові засади застосування колективних договорів в Україні визначені у КЗпП, законах України «Про колективні договори і угоди», «Про оплату праці», «Про охорону праці» тощо. Статтею 13 КЗпП визначено, що у колективному договорі встановлюються взаємні зобов'язання сторін щодо регулювання виробничих, трудових, соціально-економічних відносин, зокрема зміни в організа-

Фото Кирила ЛАТИШЕВА

ції виробництва і праці, а також встановлення гарантій, компенсацій, пільг. Згідно зі статтею 5 Закону України «Про колективні договори і угоди»

робітної плати для пошуку нової роботи має бути передбачена у колективному договорі. Наведемо для прикладу пункт чинного колективного договору:

подати письмову заяву, а роботодавцю видати відповідний наказ (розпорядження). Оскільки час для пошуку нової роботи на підставі положень колективного

Норма, що надає працівникам, яких попереджено про скорочення їхніх посад, певної кількості годин робочого часу зі збереженням заробітної плати для пошуку нової роботи, має бути передбачена у колективному договорі.

умови колективних договорів і угод, укладених відповідно до чинного законодавства, є обов'язковими для підприємств, на які вони поширюються, та сторін, які їх уклали. Таким чином, норма, що надає працівникам, яких попереджено про скорочення їхніх посад, певної кількості годин робочого часу зі збереженням за-

«Керівник зобов'язується: ...Надавати працівникам, яких попереджено про скорочення їхніх посад, на їхню прохання до 8 годин робочого часу на тиждень зі збереженням заробітної плати для пошуку нової роботи». На підставі наведеного формулювання можна дійти висновку, що для надання зазначеної гарантії працівникові необхідно

договору включається до складу робочого часу, то у таблиці обліку використаного робочого часу такі години позначаються як години роботи, передбачені колективним («Р» або «0»). Відтак оплата часу пошуку нової роботи здійснюється на загальних підставах.

Департамент правового захисту апарату ФПУ

ВИРОБНИЧІ УМОВИ

УКЛАДАННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ У ВИХІДНІ ДНІ

? Чи можна прийняти працівника на роботу з вихідного дня, якщо цей день є робочим за графіком роботи підприємства?

Чинне законодавство України про працю не містить норм, які б забороняли укладати трудовий договір у вихідні дні, передбачені статтею 67 Кодексу законів про працю України, за умови, що зазначені дні на підприємстві є робочими відпо-

відно до правил внутрішнього трудового розпорядку та колективного договору (додатками до яких зазвичай є графіки роботи, змінності). Таким чином, у разі якщо роботодавцем у встановленому законом порядку запроваджено на підприємстві графіки змінності, що передбачають роботу працівників у вихідні дні, визначені у статті 67 КЗпП України, обмеження щодо укладення трудового договору в такі дні відсутні.

Відтак працівник може приступити до роботи й у вихідний день, оскільки за графіком його роботи (змінності) це робочий день. Необхідно зазначити, що відповідно до статті 29 КЗпП України до початку роботи за укладеним трудовим договором власник або уповноважений ним орган зобов'язаний, зокрема, роз'яснити працівникові його права й обов'язки та поінформувати під розписку про умови праці, наявність на

робочому місці, де він буде працювати, небезпечних і шкідливих виробничих факторів, які ще не усунуто, та можливі наслідки їх впливу на здоров'я, його права на пільги та компенсації за роботу в таких умовах відповідно до чинного законодавства і колективного договору, а також ознайомити працівника з правилами внутрішнього трудового розпорядку та колективним договором.

Департамент правового захисту апарату ФПУ

КОНТРОЛЬ

ЯК РОЗСЛІДУВАТИ НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК?

? Скільки разів можна видавати припис за формою Н-9? Яким чином оформити незгоду з висновками попереднього розслідування нещасного випадку? Чи можна видавати припис за формою Н-9 за відсутності будь-яких матеріалів щодо нещасного випадку? Що таке прихований нещасний випадок?

Пунктом 34 Порядку проведення розслідування та ведення обліку нещасних випадків, профзахворвань і аварій на виробництві (Порядок) визначено права посадових осіб органу Держжпротмнагляду у випадку порушення роботодавцями вимог Порядку під час настання нещасного випадку та проведення розслідування.

Відповідно до п. 33 Порядку контроль за своєчасністю та об'єктивністю проведення розслідування нещасних випадків, підготовкою матеріалів розслідування, веденням обліку нещасних випадків, вжиттям заходів до усунення причин нещасних випадків роботодавцями здійснюють органи державного управління, органи держнагляду за охороною праці, виконавча дирекція Фонду соціального страхування від нещасних випадків і професійних захворювань та її робочі органи відповідно до компетенції.

Зазначені органи та особи мають право вимагати від роботодавця проведення повторного (додаткового) розслідування нещасного випадку, затвердження чи перегляду затвердженого акта за формою Н-5 або Н-1, визнання нещасного випадку таким, що пов'язаний із виробництвом, і складення акта за формою Н-1 у разі, коли виявлено порушення вимог цього Порядку.

У випадку невиконання роботодавцем обов'язкового до виконання припису за формою Н-9 у визначений Порядком строк до нього застосовуються адмінсанкції, передбачені ст. 188 Кодексу України про адмінправопорушення, а у разі повторного невиконання матеріали передають до органів прокуратури для притягнення цих осіб до відповідальності.

Стосовно визначення терміну «прихований нещасний випадок» повідомляємо, що відповідно до п. 9 Порядку лікувально-профілактичний заклад (ЛПЗ) має передати впродовж доби екстрене повідомлення про звернення потерпілого з посиланням на нещасний випадок на виробництві, підприємстві, де працює потерпілий, а також відповідним органам.

Роботодавець, одержавши повідомлення про нещасний випадок (окрім випадків, передбачених пунктом 31 Порядку), протягом доби зобов'язаний створити комісію та організувати проведення розслідування нещасного випадку відповідно до пп. 2 п. 10 Порядку.

Відповідно до п. 14 Порядку комісія зобов'язана (якщо відсутня необхідність продовжити строк проведення розслідування) скласти та затвердити відповідні акти.

Після їх підписання та затвердження роботодавцем, відповідно до п. 19 Порядку, протягом доби надсилає їх примірники до відповідних організацій та осіб.

Департамент охорони праці апарату ФПУ

Нещасний випадок можна вважати прихованим, якщо в теруправлінні за місцезнаходженням підприємства відсутнє повідомлення від роботодавця про випадок (передбачений п. 31 Порядку) після завершення одного робочого дня з часу надходження повідомлення від ЛПЗ або комісії підприємства не проведено розслідування після завершення п'яти робочих днів.

ОДЕСА

Традиційно на Куликовому полі відбувся першотравневий мітинг за участю громадських рухів і партій. Ритм святу надавали завзяті першотравневі, патріотичні та весняні мотиви. На плакатах – вимоги про підвищення зарплат, пенсій, соцвиплат. Така ж риторика лунала й у виступах учасників акції. Головний акцент – зберегти й примножити матеріальні блага, створені попередниками, зберегти підприємства, робочі місця та поліпшити якість життя людей. Перед учасниками мітингу виступили голова Федерації профспілок Одеської області, депутат Одеської обласної ради В'ячеслав Буратинський, голова Одеської обласної організації профспілки працівників автотранспорту та дорожнього господарства Володимир Четоткін та ін.

СВЯТО ВЕС

ХАРКІВ

Урочисті збори профспілкового активу Харківської області, присвячені Дню міжнародної солідарності трудящих, відбулися напередодні свята. В них узяв участь голова Харківської ОДА Михайло Добкін. На урочистих зборах акцентувалася увага на питанні взаємодії органів державної виконавчої влади та профспілок щодо вирішення соціально-економічних проблем області. У своєму виступі Михайло Добкін проаналізував соціально-економічний стан області, озвучив першочергові завдання, над вирішенням яких працює облдержадміністрація. Голова Об'єднання профспілок Харківської області Сергій Тесленко окреслив головні проблеми, які нині найбільше непокоять профспілки області. Це вкрай низькі темпи зростання середньомісячного рівня заробітної плати, що не відповідають цілям і завданням державної програми боротьби з бідністю, хронічні борги із заробітної плати тощо.

Наприкінці зустрічі для присутніх відбувся святковий концерт.

ДОНЕЦЬК

У нинішньому році Донецька облпрофрада провела першотравневі заходи в одному з парків міста. Тисячі людей стали учасниками свята. Концерт, першотравневі гасла, духовий оркестр, лотерея, дитячий конкурс малюнків на асфальті – усе це та багато цікавого чекало на всіх охочих відпочити. На одному з майданчиків були розгорнуті інформаційні намети – тут надавали кваліфіковані консультації усім охочим.

Святковий мітинг відкрив голова облпрофради Володимир Пастушенко, який у своєму виступі озвучив пріоритети діяльності профспілок, а саме: недопущення порушень трудового законодавства, будь-якого утиску прав працюючих, боротьба за створення гідних умов праці та гідну зарплату. З вітальним словом до учасників мавки звернувся також Донецький міський голова Олександр Лук'яченко. Свято продовжив концерт за участю народних і зразкових художніх колективів Донецької області.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

У День міжнародної солідарності трудящих відбулася святкова хода та мітинг представників трудових колективів і профспілкових організацій Дніпропетровська й інших міст регіону.

За рішенням ФПВ заходи проходили під лозунгами забезпечення конституційних прав і гарантій для людини праці. В акціях узяли участь понад 5 тисяч осіб. Колони супроводжував духовий оркестр.

На мітингу на центральній площі міста виступили голова облпрофоб'єднання В. Дубіль, представники профспілок – В. Яницький (металурги), В. Зінов'єв (вугільники), О. Сова (Молодіжна рада профцентру), С. Кузьменко (освітняни), С. Тініцька (харчовики), перший заступник губернатора області А. Крупський.

Чимало першотравневих акцій також відбулося в містах і районах, на підприємствах області.

КИЇВ

Першого травня з нагоди відзначення Міжнародного дня солідарності трудящих біля Будинку Київської міської ради профспілок (вул. Хрещатик, 16) було встановлено інформаційно-консультативні намети, біля яких кияни могли отримати від спеціалістів Міськпрофради консультації та інформаційні матеріали із питань трудового законодавства; охорони праці; заробітної плати й тарифів; відпочинку та оздоровлення дітей; надання кредитів «Профспілковою скарбницею»; ознайомитися з газетою «Київські профспілки». За побажаннями учасників заходу Міськпрофрада проводитиме такі консультації раз на місяць у будні дні.

ни і праці

СУМИ

Напередодні травневих свят у Сумській обласній філармонії зібралися кращі працівники підприємств, організацій і установ області, профспілковці всіх рівнів, представники влади та роботодавців, аби відсвяткувати День міжнародної солідарності трудящих.

З привітальним словом до зібрання звернулася голова Сумської обласної ради профспілок Валентина Сеспчук. Слова широкі вдячності пролунали в її виступі на честь людини праці – робітників і службовців, лікарів, працівників сільськогосподарства, всіх, хто своєю наполегливою працею створює добробут у нашій державі. Також до присутніх звернувся представник влади – перший заступник голови Сумської ОДА Віктор Чернявський, заступник голови Сумської облради Валерій Толботов та ін.

Гостей вітав колектив Сумської обласної філармонії. Артисти подарували чудові пісні та неповторний святковий настрій.

ЗАПОРІЖЖЯ

Запоріжжя зустріло Першотравень сонячною погодою, прапорами, транспарантами, ходом та мітингом. Понад 7 тисяч представників трудових колективів прийшли цього дня на головну міську площу Фестивальну. Відкриваючи мітинг, голова облпрофради Віктор Сластьон наголосив, що для трудящих Першотравень є і буде символом єдності в боротьбі за гідне життя та соціальну справедливість.

На мітингу виступили й привітали запоріжців зі святом заступник голови Запорізької облради Микола Ярмошук, заступник мера міста Сергій Гладченко, голова профкому студентів та аспірантів Запорізького національного технічного університету, голова Молодіжної ради обласної ради профспілок Андрій Іванченко та ін. Учасники мітингу ухвалили Резолюцію, що містить вимоги профспілок до Президента України, Верховної Ради і Кабінету Міністрів.

Після мітингу відбувся святковий концерт народного колективу «Пернач».

КРИМ

Свято трудящих завжди актуальне й традиційно проводиться в Криму. За словами голови Ради Міністрів Криму Анатолія Могильова, для всіх кримчан – це свято єдності. Голова Федерації незалежних профспілок Криму Надія Казьміна наголосила на тому, що дуже показово, що 1 Травня і керівництво, і громадськість автономії проявили свою добру волю і вийшли на демонстрацію. «Це означає, що в автономії налагоджений ефективний соціальний діалог», – зауважила Надія Казьміна.

Струнку колоною з актуальними гаслами пройшли проспектом Кірова на чолі з керівництвом Федерації незалежних профспілок Криму представники кримських галузевих профспілок. Першотравневі мітинги відбулися цього дня у багатьох містах і районах автономії.

ЛУГАНСЬК

До Міжнародного дня солідарності трудящих було проведено обласний профспілковий форум «Стабільна робота – гідна зарплата». У ході заходу між Луганською облдержадміністрацією, обласними об'єднаннями організацій роботодавців і підприємців, обласними профоб'єднаннями та облпрофорганізаціями було підписано Територіальну угоду на 2013–2015 роки.

Понад 340 профспілкових активістів – представники промислових підприємств, вугільних компаній і будівельних організацій та бюджетних установ регіону зібралися напередодні Першотравня у великому залі Федерації профспілок Луганської області. У роботі форуму також узяли участь голова Луганської обласної державної адміністрації В. Пристук, перший заступник голови обласної ради Ю. Хунів, генеральний директор громадського об'єднання організацій роботодавців Луганської області Н. Дейнегіна, а також народний депутат України С. Кілінкаров.

СЕВАСТОПОЛЬ

Цьогоріч, як і в попередні роки, севастопольські профспілки, які об'єднують понад 70% працюючих у регіоні, зустрічають свято Першого травня на головних площах міста. Очолили святкову ходу понад двох тисяч членів профактиву м. Севастополя, члени Президії та Севастопольської міськпрофради, представники влади. Понад 15 тисяч членів профспілки пройшли центральними вулицями міста. «Профспілки Севастополя – за гідне життя!», «Єдність, солідарність, права людини праці!» – так звучать сьогодні головні гасла, з якими профспілки зустрічають День міжнародної солідарності трудящих. Серед профспілкової символіки також можна було побачити вимоги щодо забезпечення зайнятості, збереження робочих місць, своєчасної виплати зарплати та ін.

ПОПОВНЕННЯ МУЗЕЙНОГО ФОНДУ

Багаторічні поневєр'яння Музею історії Києва всім добре відомі. Як і те, мабуть, що через скруту музейні фонди щонайменше в останнє десятиліття практично не поповнювалися новими мистецькими творами, зокрема картинами, що становлять живописний новітній літопис столиці. Тож міська влада, як повідомляє і-prokief.ua, звернулася до меценатів – людей культурних і не байдужих до історичної спадщини – з проханням придбати і подарувати музею картини сучасних митців. При цьому чи то влада гарно пояснила, чи меценати й самі знали, що добродійна акція становитиме престижну частину мистецького проекту «Київ назавжди. Kyiv forever», який реалізується на виконання ініціати «Культурна височина» Стратегії розвитку Києва до 2025 року.

Тож відомий меценат і нардеп Олександр Фельдман придбав для музею роботу одного з найкращих радянських акварелістів Юрія Химича. Інший меценат, Федір Зернецький, подарував чотири роботи Юрія Ермоленка. Почесний громадянин Києва й меценат Ігор Понамарчук придбав і передав музею дві роботи відомого київського майстра живопису Володимира Чернікова.

Володимир Черніков. «Київ – місто світлої мрії» (1967)

ТІЛЬКИ ЛЮБОВ...

Пісня на фронті допомагала не лише жити, а й вижити. Це багаторазово зазначали фронтовики у своїх розповідях про війну. Як відомо, цікава доля «Синього платочка» зробила твір саме таким: він допомагав вижити. Спершу ніжна мелодія вальсу, створеного Єжи Петербурзьким, зачарувала поета Якова Галицького, й 1940 року він написав невідомий «мирний» текст, у якому, втім, з'явилися «ключові слова»: синій платочок. Пісню записали відомі естрадні співачки Ізабелла Юр'єва і Катерина Юровська, завдяки яким «Синій платочок» набув широкої популярності. Проте в перші місяці війни надзвичайно популярним був другий варіант цієї пісні – найімовірніше, доробок колективної народної творчості: «Двадцять в'їхав людина / Ровно в чотири часа / Київ бомбили / Нам об'явили / Що почалася війна...» Мелодія стала для людей рідною і близькою. Та найпопулярнішим виявився третій варіант «Синього платочка», створений навесні 1942 року. У квітні до гвардійської частини генерала Гагіна, яка охороняла легендарну «дорогу життя», приїхала Клавдія Шульженко із джаз-оркестром під орудою її чоловіка Володимира Кораллі. Артистка познайомилася з кореспондентом фронтової газети лейтенантом Михайлом Максимовим. Саме він і запропонував їй новий, воєнний текст «Синього платочка». Цю пісню Шульженко ніколи раніше не виконувала: мелодія їй подобалась, а ось текст Галицького вважала банальним, далеким від досконалості. Проте вірші, запропоновані Максимовим, одразу захопили Клавдію Іванівну. Вперше «Синій платочок» на слова Михайла Максимовича Клавдія Шульженко виконала 12 квітня 1942 року для воїнів-залізничників Волховського депо. Пісня мала шалений успіх, співацькі й поетові вручили рідкісний у фронтових умовах подарунок: шматок торта й склянку журавлини. Через кілька місяців, узимку, в неопалюваній студії звукозапису Клавдія Іванівна записала «Синій платочок» на платівку. Такі платівки політпрацівники вручали бійцям як дорожочинний подарунок, адже це був справжній гімн солдатської любові та вірності. З новим текстом «Синій платочок» й увійшов в історію Великої Вітчизняної війни. Зрозуміло, що популярними на фронті були й інші чудові пісні («В лесу прифронтовом», «Тёмная ночь», «В землянке тощо»), але в «Синем платочке» чітко простежується та сама тема, що про неї ми згадували, коли йшлося про воєнні твори Олександра Гончара: мінімуму декларацій – максимуму людяності. Адже «строчил пулемётчик за синий платочек, что был на плечах дорогих», а не «За Родину, за Сталина!». Тож для бійців, геть змучених боями, втратами, непередбачуваною кривавих жнив, образ синьої хустинки на дорогах плечах і «люб'ящий взгляд» коханого були найкращою мотивацією до атак і мужності, незрадливим маяком на шляху до Перемоги. Минуло багато років, світ наповнюється і наповнюється новими піснями, мелодіями та ритмами, але популярність «Синього платочка» не згасає, і народ, як і раніше, любить і співає цю пісню.

СЕРЦЕМ МОБІЛІЗОВАНИЙ | ПОЕТ І СОЛДАТ ДМИТРО ЛУЦЕНКО

БОРОТИСЬ ДО ОСТАННЬОГО ПАТРОНА

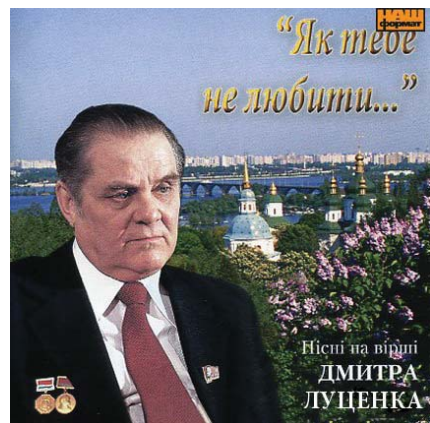
Тетяна МОРГУН
оглядач «ПВ»

«Світ розколого навіп, і тріщина пройшла крізь серце Поета», – писав Генріх Гейне. Цей вислів безпосередньо – й у переносному, й у буквальному сенсі – стосується долі й творчості заслуженого діяча мистецтв України, лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка, фронтовика-орденоносця, видатного, незабутнього українського поета Дмитра Омеляновича Луценка (1921–1989).

Останні слова, сказані ним у передсмертний час дружині Тамарі Іванівні, були: «Тепер мені не страшно й умирати – я залишив людям пісні». Є в нього такі рядки: «Всі ми смертні, всі ми пасажири / І експрес наш зникне, як міраж / Я лишаю в спадок людям ширини / Пісню й слово – нелегкий вантаж». І цей, справді нелегкий, вантаж став золотом мистецькою спадщиною, яку маємо дбайливо зберігати для наступних поколінь, бо в його піснях і віршах – наша правдива історія, ширі, глибокі й вічні почуття.

Не кожному по силах спромогтися на пісню, яку народ не лише співає, а й щиро вважає своєю – такою, що виїшла з самої душі народної. В передмові до збірки віршів Дмитра Луценка «Усе любов'ю зміряне до дна» відомий поет Микола (Данилович) Томенко пише: «Коли йдеться про пісні... поета-фронтовика Дмитра Луценка, то нехай знає народний загал, що та пісня, яка запала йому в душу, – а це й «Мамина вишня», і «Хата моя, біла хата», і «Фронтівки», й багато інших – була простріляна вісьмома інфарктами, котрі по війні переніс поет. ...Залишилися добрі зерна поезії, яким проростати ще через десятиліття, а то й цілі століття. Він був великим життєлюбом і працелюбом, заряджав оточуючих добром і лагідністю, ширістю, теплотою й людяністю. Він, який пережив голодомор, не раз і не двічі замерзав в окопах Сталінграда, втратив найдорожче – свою дочку, дивився на життя по-філософськи мудро».

Мудро, але не відсторонено, не відчужено, інакше не з'явилася б така щемна, неповторно-тонка лірика, такі пісенні тексти, котрі спочатку вихоплювали один в одного композитори, а за ними – найпопулярніші виконавці. Згадаймо хоча б «Як тебе не любити, Києве мій» на музику Ігоря Шамо, котру виконує незабутній Юрій Гуляєв. І як виконує! Скільки ніжності, теплоти, навіть інтимності вкладає він у спів, а як виходить на коду, роблячи практично неможливе навіть для гнучкого

Дружина поета Тамара Іванівна Луценко, яка стала фактично посмертним продюсером свого чоловіка

«Тримайся, брат!» – я дав собі наказ.
Хай рідшає з роками чуба крона –
Мене життя навчило в трудний час
Боротись до останнього патрона».

Дмитро Луценко

лірико-драматичного баритона: «Киє-ве-мій» – підвищення кожного складу до немислимої теситури, майже фальцету, приглушеного, м'якого й дзвінкого водночас. Річ не в теорії, а радше в тому, як відгукнулася багата душа славетного виконавця на високу майстерність авторів пісні!

У 1976 році Дмитро Луценко та Ігор Шамо стали лауреатами Шевченківської премії за низку пісень, у тому числі й за «Києве мій». Гроші передали до дитячих будинків столиці.

Лише близькі люди знали, що ліричний, ніжний, чутливий, уважний і привітний Дмитро Луценко був не лише тяжко поранений на війні, причому 8 травня 1945 року, а й смертельно поранений війною. Звідси й вісім інфарктів та, мабуть, дочасна смерть: «Скільки нас не вернулося до отчого дому... Крає серце печуча, ще і досі, як рана, сльоза...»

ка, розповідала журналістам: «Мені здається, що тема війни була основою в його житті, бо скільки жив, стільки думав про тих, кого втратив, якими дорогами пройшов. Він усе через своє серце, таке чутливе, поетичне, переплутав. У його книжці «Усе любов'ю зміряне до дна», що виїшла в серії «Бібліотека Шевченківського комітету», половина віршів – про його фронтових друзів, людей, яких забрала війна і які йому сняться». Свого часу Дмитро Луценко написав віршованим спогад про бойових побратимів – «Баладу про братерство», і текст вірша так вразив Ігоря Шамо, що він, не відкладаючи, створив музику, а пісню наймовірніше виконав Анатолій Мокренко. На московському конкурсі цей твір про солдатську дружбу, взаєморозуміння й взаємовиручку викликав захоплення слухачів і посів перше місце.

ЛИШИВСЯ ПЕРЕМОЖЦЕМ

Згадаймо ще один прекрасний, напрочуд ліричний твір – пісню на вірші Дмитра Луценка «Осіне золото» (музика Ігоря Шамо). Знову ж таки, з легкої руки Тамари Іванівни Луценка однойменну на-

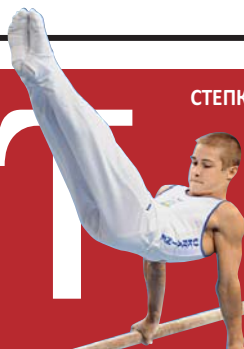
зву має й престижна мистецька премія та щорічний пісенний фестиваль, що відбувається на батьківщині поета у селі Березова Рудка на Полтавщині. Завдяки невтомній багаторічній праці цієї жінки, її спілкуванню з композиторами й виконавцями з'являються нові й нові пісні, створені на вірші Дмитра Луценка, виходять компакт-диски. Один із них CD «До живих я звертаюсь, де стільки болно й водночас стільки душевних скорбів!»

Уже пішов і я давно в запас,
Але мене ніхто здолати не зможе,
Бо я – народ,
В якого дух не згас,
Народ, ім'я якому –
Переможець! (1984)

спорт

СТЕПКО – НАЙКРАЩИЙ У КВІТНІ

Експертна комісія НОК найкращим спортсменом України у квітні визнала чемпіона Європи зі спортивної гімнастики Олега Степка, а його особистого наставника Павла Нетребу назвали найкращим тренером місяця. На континентальній першості у столиці Росії українець бездоганно вправвся з комбінацією на брусах, отримавши найвищу оцінку. Зазначимо, що 19-річний Степко вперше у своїй «дорослій» кар'єрі зійшов на європейський п'єдестал пошани й одразу – на найвищу його сходинку. Як нагадає офіційний сайт НОК, уперше світ почу про запорізького гімнаста у 2010-му, коли на І літніх Юнацьких Олімпійських іграх у Сінгапурі він здобув дві золоті й дві срібні нагороди. А минулого року на Олімпійських іграх у Лондоні Олег Степко разом із товаришами по збірній фінішував четвертим у командних змаганнях.

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА | У ЗАКАРПАТТІ ВІДБУЛИСЯ ГІРСЬКОЛИЖНІ ЗМАГАННЯ

УСУПЕРЕЧ КАЛЕНДАРЮ

Попри те, що на календарі вже давно весна, у Карпатських горах досі зберігаються чудові умови для змагань із гірськолижного спорту. Тож нещодавно на базі спортивно-туристичного клубу «Драгобрат», що в Рахівському районі Закарпаття, відбулася першість області з гірськолижного спорту на приз Йосипа Тура – першого місцевого майстра спорту у цій дисципліні.

Сергій БАРАНЧИКОВ
спеціально для «ПВ»

У 80-ті роки Йосип Станіславович працював директором ДЮСШ з гірськолижного спорту обласної організації товариства «Авангард» і виховав багато майстрів спорту, які стали неодноразовими чемпіонами України, призерами змагань колишнього СРСР і першостей ВЦРПС. Організаторами турніру на приз відомого спортивного діяча краю виступили облрада ФСТ «Україна», департамент освіти і науки, молоді та спорту Закарпатської облдержадміністрації та Рахівська райдержадміністрація.

На старт дводенних змагань зі спеціального слалому та слалому-гіганта вийшли 125 юних спортсменів з Івано-Франківської, Тернопільської, Чернівецької та Закарпатської областей. Їх привітали на урочистому відкритті голова Закарпатської облради ФСТ «Україна» Владислав Кушнірчук, представник Ра-

Нагороди переможцям вручає Йосип Гейнш

хівської райдержадміністрації Василь Головчук та суддя національної категорії Анатолій Плеханов. Зустрівся з учасниками змагань під час їх проведення і голова Рахівської РДА Дмитро Андріюк.

Змагання пройшли на високому рівні і, що особливо важливо, без травм, підтвердивши таким чином високу майстерність учасників і пильну роботу тренерів.

У стартовий день турніру у спеціальному слаломі серед юних спортс-

менів 2005 року народження і молодших краці результати показали відповідно Вікторія Галуша та Сергій Бровчук з Ясінянської спортивної школи. Перше місце серед дівчат 2003–2004 р. н. здобула Лілія Зелінська з Ясіня, а у хлопців цієї вікової групи – Максим Марійчин із Буковеля Івано-Франківської області. У віковій категорії 2001–2002 р. н. перемогу святкували Юлія Маковецька (Буковель) і Максимілян Подобедов (Ясіня), 1999–2000 р. н. – Євгенія Гашпарович і Назар Петрук (Ясіня), 1997–1998 р. н. – найдосвідченіші учасники змагань, кандидати в майстри спорту Юлія Цибиленко та Тарас Ковбаснюк (обидва з Ясіня).

Наступного дня переможцями змагань у слаломі-гіганті стали: серед спортсменів 2005 р. н. і молодших – Марта Попівняк (Буковель) і Сергій Бровчук (Ясіня), 2003–2004 р. н. – Лілія Зелінська (Ясіня) та Максим Марійчин (Буковель), 2001–2002 р. н. – Юлія Маковецька (Буковель) і Максимілян Подобедов (Ясіня), 1999–2000 р. н. – Віталія Пастушина (Тернопіль) і Назар Петрук (Ясіня), 1997–1998 р. н. – Юлія Цибиленко та Тарас Ковбаснюк (Ясіня).

У загальнокомандному заліку перемогла перша команда Ясінянської СДЮШОР із зимових видів спорту (директор Йосип Гейнш). На другому місці – представники Буковеля, на третьому – друга команда зі спортивної школи Ясіня.

Переможці й призери змагань в усіх вікових категоріях отримали грамоти, медалі та пам'ятні значки і сувеніри від організаторів.

коротко

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

НАУМОВ – ПЕРЕМОЖЕЦЬ СТОЛИЧНОГО МАРАФОНУ

Наприкінці квітня у столиці за підтримки Київської міськдержадміністрації, Федерації легкої атлетики Києва, вітчизняних і міжнародних компаній відбувся IV Київський міжнародний марафон, у якому за перемогу змагалися понад дві тисячі атлетів із 40 країн світу.

Маршрут пробігу на традиційні 42 км 195 м пролягав центральними вулицями столиці, а стартували й фінішували марафонці на Михайлівській площі. Тріумфатором київського пробігу виявився Андрій Наумов із Донецька, який подолав дистанцію за 2 години 19 хвилин 18 секунд. Другим у підсумковому протоколі став ще один наш співвітчизник Віктор Стародубцев, який перетнув фінішну стрічку через 6 хвилин після переможця. Третім зійшов на п'єдестал пошани представник Кенії Вінсент Кипчирчир. Загалом дистанцію подолали 407 спортсменів різного класу. Останній із них фінішував через 5 год 20 хв після старту. Окрім класичного марафону, відбулися також марафон-естафета, вуличний забіг і родинний забіг на п'ять кілометрів, забіги для дітей на 500 м.

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА | НА РІВНЕНЩИНІ ЗМАГАЛИСЯ ДЕПУТАТИ

ВОЛЕЙБОЛ УВІНЧАВ СПАРТАКІАДУ

Змаганнями з волейболу наприкінці квітня у Костополі фінішувала ІІІ обласна Спартакіада 2013 року серед депутатів Рівненської обласної, районних і міських рад, міст обласного значення, сільських і селищних рад.

Василь ШЕВЧУК
спеціально для «ПВ»

У змаганнях Спартакіади взяли участь майже 300 депутатів із 17 районів та міст області (на жаль, так і не спромоглися виставити свої команди Дубенський і Зарічненський райони, місто Острів). А останній вид змагань він значні корективи до групи команд-лідерів після старту-

вих чотирьох видів спорту (футзал, шахи, шашки та настільний теніс).

До фінальної частини турніру з волейболу пробилися три команди (депутатів Гошанського, Березнівського та Сарненського районів). Команда березнівчан виграла у гошанців 2:0, сарненці святкували перемогу над березнівчанами (2:0), і, нарешті, доволі несподівано гошанці перемогли сарненців – 2:1. І лише за рахунок того, що виграли на

Команди-переможці змагань із волейболу

одну партію більше, переможцем змагань із волейболу стала команда Сарненського району. Другими фінішували березнівчани, замкнули трійку призерів гошанці. Тож за підсумками всіх п'яти видів програми перемогу в Спартакіаді виборола команда депутатів Сарненського району, яка набрала 330

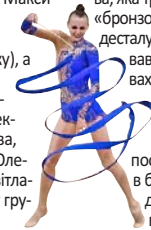
очок. Друге місце здобули народні обранці Рівненського району (278 очок), третіми із 257 очками стали депутати Володимирецького району. З переможців змагань буде сформовано команду депутатів області, яка наприкінці травня в Алушті візьме участь у всеукраїнській Спартакіаді серед депутатів усіх рівнів.

ХУДОЖНЯ ГІМНАСТИКА

П'ЯТЬ МЕДАЛЕЙ НАШИХ ГРАЦІЙ

На четвертому етапі Кубка світу з художньої гімнастики в італійському місті Пезаро нагороди змагань виборювали 220 грацій із 30 країн. Українки здобули на Апеннінах п'ять нагород.

Кольори «синьо-жовтої» збірної захищали Ганна Різатдінова, Аліна Максименко, Вікторія Мазур (в індивідуальному заліку), а також Олександр Асланян, Євгенія Гомон, Олександра Гридасова, Валерія Гудим, Олена Дмитраш і Світлана Прокопова (у групових вправах). В індивідуальних видах відзначилася Ганна Різатдінова, яка тричі сходила на «бронзову» сходинку п'єдесталу пошани, фінішувавши третьою у вправах із булавами, обручем і стрічкою. У командній боротьбі наша збірна посіла третю позицію в багатоборстві та другу – у фіналі з 5 парами булав.

ЖИВИ СТАТУЇ ОКУПУВАЛИ КИЇВ

Новий вид перформансу, який ще недавно вважався дивиною, стрімко набуває популярності. Якщо раніше артистів цього жанру можна було зустріти тільки на урочистих заходах і корпоративах великих компаній, то зараз вони буквально окупували Київ. Артистів можна зустріти на Майдані Незалежності, біля станції метро Хрещатик, на Співочому полі, поблизу музею Великої Вітчизняної війни.

ЛЕГЕНДАРНИЙ ТРЕНЕР «МАНЧЕСТЕР ЮНАЙТЕД» АЛЕКС ФЕРГЮСОН ЗАЛИШАЄ КЛУБ

Клуб оголосив, що великий тренер іде зі своєї посади. Офіційний твіттер «Манчестер Юнайтед» підтвердив чутки про завершення кар'єри тренера.

«Сер Алекс Фергюсон пішов. Спасибі, сер Алекс», – йдеться в короткому повідомленні.

Сер Алекс Фергюсон – шотландський футболіст і футбольний тренер. З 1986-го – головний тренер англійського клубу «Манчестер Юнайтед» і найтитулованіший тренер у британському футболі. Його визнано одним із найвизначніших тренерів в історії світового футболу.

Фергюсон беззмінно очолював «Манчестер Юнайтед» більш як 26 років, здобувши за цей час рекордну кількість титулів. Під керівництвом Фергюсона «Юнайтед» виграв більше трофеїв, ніж за всю свою попередню столітню історію. 19 грудня 2010-го Фергюсон побив рекорд сера Метта Басбі за тривалістю перебування на посаді головного тренера клубу.

ДОЗВІЛЛЯ

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА 2013 РІК

Вартість передплати на 2013 рік не збільшилася і становить:

газети «Профспілкові вісті» – 148,44 грн (передплатний індекс – 22152), журналу «Бібліотечка голови профспілкового комітету» – 65,64 грн (передплатний індекс – 22909).

ГОРОСКОП

6–12 травня

ОВЕН Ви ж знаєте, що справити перше гарне враження не лише важливо, а й необхідно. Дійте!

ТЕЛЕЦЬ Ви маєте бути впевнені в собі і в позитивному результаті справи. Успіху досягають лише ті, хто не сумнівається.

БЛИЗНЮКИ Не вирішуйте фінансові питання поспіхом. Добре подумайте, перш ніж витратити гроші на речі не першої необхідності.

РАК Чудовий тиждень для вирішення низки юридичних питань, зокрема оформлення і переоформлення документів. Уважно читайте папери, які підписуєте.

ЛЕВ Уважно ставтеся до свого здоров'я, аби воно вас не підвело. Зараз гарний час зайнятися активним спортом.

ДІВА Не бійтеся труднощів. Не думайте, що у вас чого не вийде. Все чудово.

ТЕРЕЗИ Час наблизити здійснення своєї мрії. Слід трохи докладати зусиль і не сумніватися.

СКОРПІОН Якщо свята забагато, то його немає взагалі. Все добре в міру. Не переборщуйте.

СТРЕЛЕЦЬ Вам слід нарешті вирішити старі господарські проблеми, до яких довгий час не доходили руки. Ви матимете достатню енергію, аби використати з цим навантаженням.

КОЗЕРІГ Незабаром у вас з'явиться чудовий шанс виявити себе на роботі, неодмінно скористайтеся ним. Не регайте на косі погляди колег.

ВОДОЛІЙ Від спілкування з неприємними, але важливими людьми багато що залежить.

РИБИ Вам краще налаштуватися на позитив і не давати волю емоціям. Спрямуйте надлишок енергії на щось корисне.

Фото Київської міської ради профспілоком

Толока

КАЛЕНДАР ЗНАМЕННИХ І ПАМ'ЯТНИХ ДАТ

6–15 травня

- 6 День Великомученика Георгія Побідоносця
8-9 Дні пам'яті та примирення, присвячені пам'яті жертв Другої світової війни, Міжнародний день Червоного Хреста та Червоного Півмісяця, День Перемоги
10 110 років від дня народження Ольги Іванівни Рубчаківни (за чоловіком – Юра) (1903-1981), української актриси
12 День матері
13 230 років від дня створення (1783) Чорноморського флоту
14 120 років від дня народження Олександра Йосиповича Дейча (1893-1972), українського та російського письменника, літературознавця, театрознавця, перекладача
15 Міжнародний день родини (сім'ї)

СКАНВОРД

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, вирийте його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», майдан Незалежності, 2, м. Київ, 010142 або profvisti@ukr.net.

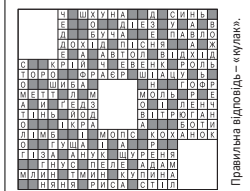
Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».

ВІТАЄМО Ніну Нечипоренку з Володарського району Житомирської обл., яка правильно розгадала сканворд у № 17.

ДО УВАГИ ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ! Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профспілкові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу й поштовий індекс.

Blank grid for identification code.

Відповіді на сканворд, надруковані у № 17

Crossword puzzle grid with clues in various directions and a photo of a woman.